

PM

2015-01-15

Ärendenr:

NV-00392-15

Översyn av svensk lagstiftning med anledning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och upphävande av förordning (EG) 842/2006

1. Bakgrund

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser (f-gasförordningen)¹ publicerades den 20 maj 2014 i Europeiska unionens officiella tidning. F-gasförordningen är en omarbetning av Europaparlamentets förordning (EG) 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerande växthusgaser. F-gasförordningen trädde i kraft den 9 juni 2014 och ska tillämpas från och med 1 januari 2015 då även den äldre förordningen 842/2006² upphävs.

Det primära syftet med EU:s f-gasförordning är att på ett kostnadseffektivt sätt bidra till att nå EU:s mål avseende utsläpp av växthusgaser inom EU. Genom att säkerställa att fluorerade växthusgaser ersätts med säkra alternativ med lägre eller ingen klimatpåverkan beräknas de årliga utsläppen uttryckta i koldioxidekvivalenter kunna minska med två tredjedelar fram till 2030. Detta till förhållandevis låga kostnader eftersom det finns beprövade och testade alternativ inom många sektorer.

Enligt överenskommelse mellan Naturvårdsverket och Miljödepartementet ska Naturvårdsverket utarbeta ett förslag till ändringar av svensk författning som f-gasförordningen medför. Till redovisningen lämnas även förslag till eventuella sanktioner i den mån det anses behövligt och där sådana inte redan finns. En enklare konsekvensanalys återfinns också i förslaget.

¹ Senare i dokumentet används även benämningen ”nya förordningen”.

² Senare i dokumentet används även benämningen ”den tidigare förordningen”.

1a Inhämtande av synpunkter från berörda aktörer

Naturvårdsverket har vid arbetet med översynen av den svenska f-gasförordningen inhämtat synpunkter från Kemikalieinspektionen, Stockholm Stad, Installations Certifiering i Stockholm AB (INCERT), Svenska Kyl & Värmepump föreningen samt BilSweden. Inkomna synpunkter har i den mån det varit möjligt beaktats vid det fortsatta arbetet.

2. EU:s förordning 517/2014 om fluorerade växthusgaser

Den nya förordningen innehåller en kombination av åtgärder innefattande successivt skärpta begränsningar av mängden kemikalier som får släppas ut på marknaden (nedfasning), successiva förbud för användning där alternativ finns och bestämmelser syftande till begränsningar av utsläpp vid hantering av ämnena samt vid livcykelns slut för produkter och utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser.

En stor omställning från den tidigare förordningen blir att allt som tidigare räknats i kg, alternativt i ton ska räknas om till koldioxidekvivalenter (CO₂-ekv.).

För att tydliggöra kan som exempel nämnas följande; gränsen för periodisk läckagekontroll låg tidigare vid 3 kg fyllnadsmängd, från och med 1 januari 2015 ligger gränsen på 5 ton koldioxidekvivalenter (CO₂-ekv.), vilket innebär att operatören måste veta vilken typ av köldmedium den har och vilken GWP-faktor gasen har för att kunna räkna ut om man omfattas av kraven för periodisk läckagekontroll samt med vilket intervall.

En av de viktigare delarna i förordningen är bestämmelser avseende sänkta mängdgränser för hur mycket fluorkolväten (HFC) i bulk (räknat i ton koldioxidekvivalenter) som ska få släppas ut på EU:s marknad. Den sammanlagda mängden HFC i ton koldioxidekvivalenter som ska få släppas ut på marknaden ska minska med 79 procent från 2015 till 2030.

Den stegvisa nedtrappningen innebär en frysning av den sammanlagda mängden HFC i bulk från och med 2015 för att stegvis minskas till 21 % till år 2030.

Tabell 1. nedfasning av HFC på EU:s marknad

2015	100 %
2016	93 %
2018-20	63 %
2021-23	45 %
2024-26	31 %
2027-29	24 %
2030	21 %

Kvoter av rättigheter ska tilldelas företag utifrån tidigare rapporterade uppgifter, med en reserv för nya aktörer. Icke hermetiskt slutna system med HFC får

endast säljas till slutanvändare om det kan visas att installationen kommer att göras av ett certifierat företag. Dessutom får fluorerade växthusgaser endast säljas till företag som är närmare specificerade i den nya förordningen. Dessutom ska HFC som importeras i förfylld utrustning räknas in i nedfasningen och därmed också ingå i kvotsystemet.

För att stödja nedfasningsmekanismen innehåller den nya f-gasförordningen flera förbud avseende att släppa ut vissa specifika produkter och utrustningar på EU:s marknad. Exempelvis frys- och kylskåp för hushållsbruk som innehåller HFC med en global uppvärmningspotential (GWP-faktor) på 150 eller mer från och med 2015, splitaggregat med en fyllnadsmängd med mindre än 3 kg som innehåller eller är beroende av f-gaser med en GWP-faktor på 750 eller mer från och med 2025.

Vidare får befintlig kylutrustning med en fyllningsstorlek på 40 ton koldioxidekvivalenter HFC och med GWP-faktor över 2 500 inte fyllas på från och med år 2020. Användningsförbud av svavelhexafluorid (SF₆) vid pressgjutning av magnesium utvidgas till att omfatta även anläggningar som använder mindre än 850 kg per år.

Åtgärder för begränsning av utsläpp har i den nya f-gasförordningen utvidgats till att omfatta lastbilar och släpfordon med kylaggregat, elektriska brytare och organiska Rankinecykler³. Certifieringskraven utökas till att omfatta certifiering av personal som utför periodiska läckagekontroller på lastbilar och släpfordon med kylaggregat samt elektriska brytare.

I den nya f-gasförordningen införs ytterligare rapporteringsskyldigheter för att göra det möjligt att övervaka användningen av f-gaser som inte omfattas av förordningen. Flera produkter och utrustningar omfattas också av märkningskrav.

Artiklarna 3 (delvis), 4.2 6.2, 7, 9, 10.3, 10.8, 11.1, 11.4, 11.5, 13.3, 14.1, 14.2, 15–18, 19.5 och 19.6 är helt nya bestämmelser i f-gasförordningen.

De bestämmelser som behålls i den nya förordningen, men som har ändrats eller där det har gjorts tillägg i jämförelse med den äldre förordningen är artiklarna 2, 4, 6, 8, 12.1, 13.1, 19.3, 19.4, 20, 25.

Sammanställning över f-gasförordningens artiklar bifogas, (**bilaga 1**).

³ Eller ångkraftcykler, vilket är termodynamiska cykler som innehåller kondenserbar fluorerad växthusgas som omvandlar värme från en värmekälla till kraft och för generering av elektricitet eller mekanisk energi.

3. Svensk lagstiftning som berörs

I Sverige regleras fluorerade växthusgaser i förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen⁴. Förordningen är ett komplement till EU:s tidigare förordning 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser. Den svenska förordningen reglerar också vem som ska ha hand om certifieringen av personal och företag i Sverige enligt de kompetenskrav som specificerats i EU:s tidigare f-gasförordning och tillhörande förordningar.⁵

De bestämmelser som inte uttryckligen krävdes av den tidigare EU förordningen men som ändå införts i Sverige gäller kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning och innebär att

- läckagekontroll även ska ske i samband med installation, ombyggnad och andra ingrepp, att
- kraven på läckagekontroll och certifierad kompetens även ska gälla i fråga om mobil utrustning som innehåller f-gaser, att
- resultatet av den återkommande kontrollen ska rapporteras till tillsynsmyndigheten, att
- tillsynsmyndigheten ska underrättas innan installation utrustning som innehåller mer än tio kilo, att
- det är förbjudet att leverera f-gaser som köldmedium till andra mottagare än de som fastställts i förordningen, att
- den som yrkesmässigt importerar och överlåter köldmedier ska kostnadsfritt ta tillbaka levererade köldmedier som omhändertagits samt att
- utrustning som tillverkas, importeras eller förs in till Sverige ska vara försedd med noggranna och lättfattliga drifts- och skötselinstruktioner.

Härutöver innehåller förordningen detaljerade användningsförbud av ozonnedbrytande ämnen.

Sanktioner kopplade till överträdelser av bestämmelser i f-gasförordningen finns i 29 kap. miljöbalken och i 9 kap. förordningen (2012:259) om miljöstraffsavgifter.

Ansvar för tillsyn regleras i miljötillsynsförordningen (2011:13).

⁴ Benämns i dokumentet som ”den svenska förordningen”.

⁵ Se 2 § i förordning 2007:846, bl.a. 303/2008/EG, 304/2008/EG, 305/2008/EG, 306/2008/EG, 307/2008/EG och 308/2008/EG.

4. Förslag till nya eller ändrade bestämmelser i svensk rätt

4a Förordningen 2007:846 om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen

Den nya f-gasförordningen⁶ är direkt gällande i Sverige och medför att vissa ändringar behöver göras i berörda svenska författningar. Denna översyn fokuserar på sådana ändringar som bedöms som direkt nödvändiga men samtidigt ges också förslag till förändringar av bestämmelser som är otydliga alternativt inte längre nödvändiga. Av de svenska särregler som nämnts ovan är det endast ett fåtal justeringar som föreslås och då främst rörande bestämmelser som är kopplade till mobil utrustning.

En något större förändring som görs i den nya EU förordningen är att angivna mängdgränser ändras från kg till koldioxidekvivalenter, denna förändring bör också genomföras i den svenska förordningen. Den tidigare mängdgränsen 3 kg har i den nya förordningen ändrats till 5000 koldioxidekvivalenter (CO₂-ekv). Exempelvis innebär detta att den som innehar en kylutrustning med HFC-134a kan ha en fyllnadsmängd på 3,5 kg medan den som använder HFC-410a endast kan ha en fyllnadsmängd på 2,4 kg för att nå gränsen på 5000 CO₂-ekv. De olika växthusgasernas GWP-faktorer anges i bilaga I och II i den nya förordningen och i bilaga IV anges metod för att beräkna GWP-faktorn för en blandning.

Som ett led i att få en tydligare svensk reglering föreslås att bestämmelser avseende ozonnedbrytande ämnen lyfts ur förordning 2007:846 till en egen förordning. Vissa bestämmelser relaterade till ozonnedbrytande ämnen har andra begrepp än bestämmelser relaterade till f-gaser vilket skapar otydlighet.

4b. Mobila sektorn

En översyn behöver göras av de bestämmelser som berör den mobila sektorn. Huvudregeln i den svenska f-gasförordningen är att samma bestämmelser gäller vid arbete på mobil utrustning som på stationär utrustning. Det innebär att all personal och även företag ska ha certifikat. Det finns dock undantag från dessa krav vid arbete på mobil utrustning som innehåller mindre än 3 kg f-gaser.

Vid arbete på mobil utrustning med mindre än 3 kg köldmedium, som innebär ingrepp i mobila kyl- och luftkonditioneringsutrustningar, räcker det oftast med att arbetet utförs av eller under ledning av certifierad personal. All personal som endast återvinner och/eller avtappar köldmedier ska däremot ha ett utbildningsintyg. I praktiken innebär detta att till exempel en bilverkstad, där alla ska kunna utföra ingrepp i mobila kyl- och luftkonditioneringsutrustningar, kan ha en person som är certifierad, och övriga har utbildningsintyg. Inget företagscertifikat krävs för dessa verksamheter i nuläget.

Arbete som innebär ingrepp i mobil kyl- och luftkonditioneringsutrustning med mer än 3 kg köldmedium ska således uppfylla de EU krav som gäller för

⁶ Genomgående avses med ”den nya förordningen” förordning nr 517/2014 om inte annat anges.

stationär utrustning, vilka anges i förordning 303/2008⁷. Kraven innebär att personal ska vara certifierade i enlighet med de kategorier I-IV som anges i förordning 303/2008. För personal som arbetar med mobil utrustning innehållande mindre än 3 kg köldmedium har Sverige infört en egen certifieringskategori V, som innehåller relevanta delar av kategori I och II i kommissionens förordning 303/2008. Se (**bilaga 2**) för gällande certifieringskrav i kategori V.

4b i. Behov av företagscertifiering

I samband med införandet av EU:s tidigare förordning 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser avskaffades det ackrediteringskrav för kyl- och värmepumpsföretag som tidigare fanns till fördel för ett enklare system med företagscertifikat till en betydligt lägre kostnad. För företag som arbetar med mobil utrustning med en fyllnadsmängd med mindre än 3 kg krävs som nämnts numera ingen företagscertifiering. Det har dock visat sig att avsaknaden av företagsansvar för utrustningar med mindre än 3 kg fyllnadsmängd har medfört att den certifierade personen får bära hela ansvaret för att arbete och utrustning uppfyller de krav som ställs. Det har enligt uppgifter från branschorganisationen uppstått en gråzon med svårigen kontrollerbar verksamhet med flera oseriösa aktörer som bidrar till en felaktig och riskfylld hantering och en osund konkurrens. Bedömningen är att denna sektor står för en betydande läckagemängd men korrekt statistik saknas.

Med anledning av de svårigheter som föreligger att kontrollera och tillsynsa berörda aktörer samt att flertalet aktörer enligt uppgifter från branschorganisationer och tillsynsmyndigheter inte följer gällande lagstiftning anser Naturvårdsverket det vara motiverat att ett krav på företagscertifiering införs även för de företag som arbetar med mobil utrustning med en fyllnadsmängd under 3 kg. Dessa företag skulle då behöva uppfylla samma krav som gäller idag för företag som arbetar med en fyllnadsmängd på 3 kg eller mer vilka är desamma som för stationär utrustning. Naturvårdsverket föreslår vidare att kravet införs från 1 januari 2016.

4b ii. Ändring av personcertifieringskrav

Det har dessutom visat sig att det inte är motiverat att ställa samma krav på certifiering av personal som arbetar med mobil luftkonditionering i fordon med mer än 3 kg fyllnadsmängd som för den personal som arbetar med stationär utrustning. Mobil luftkonditionering i fordon är annorlunda i sin utformning än övrig mobil utrustning som till sin konstruktion har mer gemensamt med stationär utrustning. Det innebär att det finns ett behov av att kunna särskilja mobil luftkonditionering i fordon från det mer allmänna begreppet mobil utrustning för att kunna göra undantag avseende certifieringskraven för denna kategori. Naturvårdsverket föreslår därför att en ny definition införs för just mobil luftkonditionering i fordon. Följden av vårt förslag blir att endast de som

⁷ Kommissionens förordning (EG) nr 303/2008 av den 2 april 2008 om fastställande, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006, av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande av certifiering av företag och personal i fråga om stationär kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning som innehåller vissa fluorerade växthusgaser.

arbetar med mobil luftkonditionering i fordon får vissa undantag avseende krav på person certifiering medan all annan mobil utrustning behöver uppfylla de krav som gäller för stationär utrustning. Kravet på företagscertifiering föreslås gälla även för verksamheter som arbetar med mobil luftkonditionering i fordon, d.v.s. det samma som föreslås för övrig mobil utrustning.

Det torde vara tillräckligt att personer som gör ett ingrepp i mobil luftkonditionering i fordon med en fyllnadsmängd på upp till 15 kg uppfyller kraven i den svenska kategori V. Detta med anledning av att den tekniker som gör ett ingrepp i en luftkonditioneringsutrustning vanligtvis inte är en kyltekniker utan fordonstekniker. Det är därför inte motiverat att begära att den person som gör ett ingrepp i en luftkonditioneringsutrustning ska behöva vara certifierad för att arbeta t.ex. med en stor värmepump och förstå hur värmepumpen i ett fjärrvärmenät fungerar. Fyllnadsmängden i ett luftkonditioneringssystem i personbilar, bussar och lastbilar ligger vanligtvis mellan 1,5 och 15 kg. De olika luftkonditioneringssystem är snarlika, det enda som skiljer dem åt är fyllnadsmängden. Därför föreslår Naturvårdsverket att personal som ska arbeta med mobil luftkonditionering i fordon med en fyllnadsmängd upp till 15 kg endast ska vara certifierade enligt klass V.

4c. Sanktionsbestämmelser

Vidare har en genomgång gjorts av de sanktionsbestämmelser som finns både avseende 29 kap. miljöbalken och förordningen om miljöstraffsavgifter. Detta för att säkerställa att det finns sanktionsmöjligheter där det kan anses vara nödvändigt samt att dessa är tydliga.

5. Avgränsning

Enligt överenskommelse ska Miljödepartementet tillsammans med Naturvårdsverket analysera behovet av ytterligare ändringar i de svenska författningarna rörande f-gaser bl.a. producentansvar och rapporteringssystem när arbetet med att genomföra de centrala författningsändringarna till följd av den nya f-gasförordningen färdigställts.

6. Förslag till nya eller ändrade bestämmelser i förordning (2007:846) om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen

Nedan återfinns en redogörelse för vilka förslag till ändringar som lämnas samt en kort kommentar till förslaget. Bestämmelser som inte berörs av ändringar tas inte upp i redogörelsen.

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
Definitioner	Definitioner
2 § I denna förordning avses med EU-förordningen om f-gaser: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser, EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning: kommissionens förordning (EG) nr 303/2008 av den 2 april 2008 om fastställande, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006, av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande av certifiering av företag och personal i fråga om stationär kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning som innehåller vissa fluorerade växthusgaser, EU-förordningen om certifiering för brandskyddssystem: kommissionens förordning (EG) nr 304/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande för certifiering av företag och personal med avseende på stationära brandskyddssystem och brandsläckare som innehåller vissa fluorerade växthusgaser, EU-förordningen om certifiering för högspänningsbrytare: kommissionens förordning (EG) nr 305/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets	2 § I denna förordning avses med EU-förordningen om f-gaser: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser, EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning: kommissionens förordning (EG) nr 303/2008 av den 2 april 2008 om fastställande, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006, av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande av certifiering av företag och personal i fråga om stationär kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning som innehåller vissa fluorerade växthusgaser, EU-förordningen om certifiering för brandskyddssystem: kommissionens förordning (EG) nr 304/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande för certifiering av företag och personal med avseende på stationära brandskyddssystem och brandsläckare som innehåller vissa fluorerade växthusgaser, EU-förordningen om certifiering för högspänningsbrytare: kommissionens förordning (EG) nr 305/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande för certifiering av personal som återvinner vissa fluorerade växthusgaser från

förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande för certifiering av personal som återvinner vissa fluorerade växthusgaser från högspänningsbrytare, EU-förordningen om certifiering för lösningsmedel: kommissionens förordning (EG) nr 306/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande för certifiering av personal som återvinner vissa lösningsmedel som innehåller fluorerade växthusgaser från utrustning, EU-förordningen om utbildning för luftkonditionering i motorfordon: kommissionens förordning (EG) nr 307/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav för utbildningsprogram och villkor för ömsesidigt erkännande av utbildningsintyg för personal med avseende på luftkonditioneringssystem som innehåller vissa fluorerade växthusgaser i vissa motorfordon, och EU-förordningen om märkning: kommissionens förordning (EG) nr 1494/2007 av den 17 december 2007 om fastställande, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006, av utformningen av märkningen och krav på ytterligare märkning när det gäller produkter och utrustning som innehåller vissa fluorerade växthusgaser.	högspänningsbrytare, EU-förordningen om certifiering för lösningsmedel: kommissionens förordning (EG) nr 306/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande för certifiering av personal som återvinner vissa lösningsmedel som innehåller fluorerade växthusgaser från utrustning, EU-förordningen om utbildning för luftkonditionering i motorfordon: kommissionens förordning (EG) nr 307/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav för utbildningsprogram och villkor för ömsesidigt erkännande av utbildningsintyg för personal med avseende på luftkonditioneringssystem som innehåller vissa fluorerade växthusgaser i vissa motorfordon, och EU-förordningen om märkning: kommissionens förordning (EG) nr 1494/2007 av den 17 december 2007 om fastställande, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006, av utformningen av märkningen och krav på ytterligare märkning när det gäller produkter och utrustning som innehåller vissa fluorerade växthusgaser.
---	---

Kommentar:

I första stycket ändras hänvisningen från den tidigare f-gasförordningen till den nya förordningen.

Hänvisningen till EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen:

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, tas bort och lyfts in i egen förordning.

Övriga EU förordningar som det hänvisas till är fortsatt i kraft och fortsätter att gälla till dess de upphävs genom delegerade akter eller genomförandeakter.

5 § I denna förordning avses med f-gas: en fluorerad växthusgas enligt definitionen i artikel 2.1 i EU-förordningen om f-gaser, köldmedium: ett medium som är avsett att användas i ett köldmediesystem och som vid en viss temperatur och ett visst tryck tar upp värmeenergi och vid en högre temperatur och ett högre tryck avger värmeenergi, vanligen med ett ändrat aggregationstillstånd, köldmediesystem: sammankopplade köldmediehållande delar som bildar en sluten krets som ett köldmedium cirkulerar i för att uppta eller avge energi, ozonnedbrytande ämne: ett ämne som avses i artikel 1 i EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen, CFC: ett ämne som är en klorfluorkarbon enligt EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen, övrig CFC: ett ämne som är en annan fullständigt halogenerad klorfluorkarbon, HBFC: de ämnen som i EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen betecknas bromfluorkolväten, HCFC: de ämnen som i EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen betecknas klorfluorkolväten, anläggning: summan av de kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustningar som används i en och samma verksamhet av en och samma operatör, enhetsaggregat: en fabrikstillverkad kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning med ett komplett köldmediesystem som installeras eller har installerats utan ingrepp i köldmediesystemet, mobil utrustning: en utrustning som inte är stationär enligt definitionen i artikel 2 i EU-förordningen om f-gaser, ingrepp i köldmediesystem: en åtgärd	5 § I denna förordning avses med f-gas: en fluorerad växthusgas enligt definitionen i artikel 2.1 i EU-förordningen om f-gaser, köldmedium: ett medium som är avsett att användas i ett köldmediesystem och som vid en viss temperatur och ett visst tryck tar upp värmeenergi och vid en högre temperatur och ett högre tryck avger värmeenergi, vanligen med ett ändrat aggregationstillstånd, köldmediesystem: sammankopplade köldmediehållande delar som bildar en sluten krets som ett köldmedium cirkulerar i för att uppta eller avge energi, anläggning: summan av de kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustningar som används i en och samma verksamhet av en och samma operatör, ingrepp i köldmediesystem: en åtgärd som innebär att någon del av köldmediesystemet öppnas, oavsett om systemet är trycksatt eller inte, eller en åtgärd på en kringutrustning som kan påverka systemets säkerhet mot köldmedieutsläpp, konvertering: en åtgärd som innebär att <i>HFC</i> i en kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning byts ut mot ett <i>annat köldmedium</i>, mobil luftkonditionering i fordon: en utrustning avsedd att för <i>komfortändamål kyla kupéutrymmet i ett fordon</i>,
---	--

som innebär att någon del av köldmediesystemet öppnas, oavsett om systemet är trycksatt eller inte, eller en åtgärd på en kringutrustning som kan påverka systemets säkerhet mot köldmedieutsläpp, konvertering: en åtgärd som innebär att HCFC i en kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning byts ut mot en f-gas, företag: en fysisk eller juridisk person som yrkesmässigt bedriver en verksamhet med installation, underhåll, service eller läckagekontroll av utrustning som omfattas av bestämmelserna i denna förordning, Svensk Kylnorm: branschstandarden Svensk Kylnorm i dess lydelse i februari 2007, och KN-nummer: de nummer som anges i bilaga 1 till kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga 1 till rådets förordning (EEG) 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan.	
--	--

Kommentar:

Nedanstående definitioner lyfts ur till en egen förordning eftersom de hänförs till förordningen om ozonnedbrytande ämnen.

- ozonnedbrytande ämne: ett ämne som avses i artikel 1 i EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen
- CFC: ett ämne som är en klorfluorkarbon enligt EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen
- övrig CFC: ett ämne som är en annan fullständigt halogenerad klorfluorkarbon
- HBFC: de ämnen som i EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen betecknas bromfluorkolväten
- HCFC: de ämnen som i EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen betecknas klorfluorkolväten
- enhetsaggregat: en fabrikstillverkad kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning med ett komplett köldmediesystem som installeras eller har installerats utan ingrepp i köldmediesystemet

Definitionen avseende KN-nummer tas bort eftersom produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av ozonnedbrytande ämnen inte längre får importeras eller sättas på EU:s marknad enligt förordning 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet. Det innebär också att bilagorna 1, 2 och 3 behöver tas bort från den svenska förordningen.

- KN-nummer: de nummer som anges i bilaga 1 till kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga 1 till rådets förordning (EEG) 2658/87 om tulltaxe-och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan.

Definitionen för Svensk Kylnorm föreslås tas bort eftersom det inte längre finns någon hänvisning i förordningen till denna.

- Svensk Kylnorm: branschstandarden Svensk Kylnorm i dess lydelse i februari 2007

Definitionen för konvertering ändras på så sätt att HCFC ändras till HFC, detta med anledning av att ozonnedbrytande ämnen föreslås lyftas ut till en egen förordning.

Följande definitioner föreslås tas bort eftersom det finns definitioner avseende dessa i förordningen om f-gaser.

- företag: en fysisk eller juridisk person som yrkesmässigt bedriver en verksamhet med installation, underhåll, service eller läckagekontroll av utrustning som omfattas av bestämmelserna i denna förordning
- mobil utrustning: en utrustning som inte är stationär enligt definitionen i artikel 2 i EU-förordningen om f-gaser

En ny definition för mobil luftkonditionering i fordon föreslås. Av svenska regler framgår att mobil utrustning omfattas av samma bestämmelser som gäller för stationär utrustning. Dock behövs ett segment av mobil utrustning, nämligen mobil luftkonditionering fordon, adresseras särskilt. Med anledning av att personer som arbetar med denna typ av utrustning företrädesvis främst är fordonstekniker och inte kyltekniker är det inte motiverat att dessa ska behöva uppfylla samma stränga krav på certifiering som gäller för stationär utrustning. En ny definition är nödvändig för att kunna särskilja kraven som ska gälla för denna typ av utrustning jämfört med annan mobil utrustning.

Tillämpning av förbud	Tillämpning av förbud
7 § Bestämmelser om förbud i denna förordning gäller endast om motsvarande förbud inte redan följer av EU-förordningen om f-gaser och EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen. Bestämmelser om undantag från förbud enligt denna förordning får inte tillämpas i strid mot EU-förordningen om f-gaser eller EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen.	7 § Bestämmelser om förbud i denna förordning gäller endast om motsvarande förbud inte redan följer av EU-förordningen om f-gaser. Bestämmelser om undantag från förbud enligt denna förordning får inte tillämpas i strid mot EU-förordningen om f-gaser.

Kommentar:

Hänvisningen till förordningen om ozonnedbrytande ämnen lyfts ur till en egen förordning.

Förbud mot f-gaser	
8 § Om det från ett luftkonditioneringssystem i ett fordon har läckt ut mer f-gaser än vad som är normalt med hänsyn till det som krävs i fråga om läckage, är det förbjudet att fylla systemet med f-gaser innan nödvändiga reparationer genomförts.	

Kommentar:

Det föreslås att ovanstående bestämmelse stryks eftersom den anses överflödig. Detta på grund av att kraven på mobil utrustning är desamma som för stationär utrustning enligt den svenska förordningen vilket innebär att det finns bestämmelser i nya f-gasförordningen artikel 3.1 - 3.3 rörande reparationer m.m. som gäller även för mobil utrustning.

Förbud mot ozonnedbrytande ämnen	
10 § Det är förbjudet att tillverka, använda, överlåta och saluhålla ozonnedbrytande ämnen. Första stycket gäller inte utsläppande på marknaden och användning som enligt EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen är tillåten för viktiga laboratorie- och analysändamål eller för destruktion.	

Kommentar:

Bestämmelsen föreslås flyttas till en egen förordning.

14 § Det är förbjudet att utan Naturvårdsverkets tillstånd från Sverige föra ut ett ämne som inte längre används, om ämnet är 1. ett köldmedium innehållande ett ozonnedbrytande ämne som har använts i en kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning, eller 2. en halon som har använts för brandsläckningsändamål.	
--	--

Kommentar:

Bestämmelsen föreslås strykas eftersom detta regleras genom de bestämmelser som finns avseende transport av avfall⁸.

15 § Det är förbjudet att leverera köldmedier som utgörs av CFC, övriga CFC eller HCFC till andra mottagare än dem som bedriver verksamhet för destruktion av sådana köldmedier. Köldmedier som utgörs av HCFC får också levereras till Försvarsmakten, Försvarets materielverk och Fortifikationsverket.	
---	--

Kommentar:

Bestämmelsen föreslås flyttas till en egen förordning. Därtill borde sista meningen kunna strykas på grund av att användningen av HCFC efter den 31 december 2014 i stort sett är förbjuden, se nuvarande 16 § 2a i den nuvarande svenska förordningen, och därmed finns inget behov av att leverera HCFC till nämnda aktörer.

Undantag från förbuden	
16 § Trots förbudet i 10 § får 1. CFC och övriga CFC a) användas som arbetsmedium i en stationär kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning av typ enhetsaggregat med högst 900 gram köldmedium, om utrustningen var i bruk den 1 januari 2005 och sedan dess har fortsatt och fortsätter att vara i bruk på samma plats, eller b) överlåtas och saluhållas i den mån detta är tillåtet enligt EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen, och 2. HCFC	

⁸Se, ex. avfallstransportförordningen (1013/2006/EG)

a) till och med den 31 december 2014 användas av Försvarsmakten, Försvarets materielverk och Fortifikationsverket för påfyllning av en kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning, om utrustningen var i bruk den 1 juni 2002 och sedan dess har fortsatt och fortsätter att vara i bruk och HCFC inte kan ersättas med något annat ämne, b) till och med den 31 december 2014 användas som arbetsmedium i en kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning med mer än 3 kilogram köldmedium, om utrustningen var i bruk den 1 juni 2002 och sedan dess har fortsatt och fortsätter att vara i bruk, c) användas som arbetsmedium i en kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning med högst 3 kilogram köldmedium, om utrustningen var i bruk den 1 juni 2002 och sedan dess har fortsatt och fortsätter att vara i bruk, eller d) överlåtas och saluhållas i den mån detta är tillåtet enligt EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen.	
--	--

Kommentar:

Bestämmelsen handlar endast ozonnedbrytande ämnen och föreslås därför flyttas till en egen förordning i enlighet med vårt förslag. Även om tidsramarna som anges i bestämmelsen i stora delar har gått ut eller går ut inom kort bör bestämmelsen vara kvar för tydlighetens skull.

18 § Trots förbudet i 10 § får haloner användas i eller vid installation av brandsläckningsanordningar som 1. är placerade i luftfartyg eller ubåtar, eller 2. är placerade i Försvarsmaktens stridsfordon eller sådana stridsledningscentraler som är belägna i fartyg eller under jord, och halonerna inte kan ersättas med något annat ämne, ny teknik eller något annat. För användning som är tillåten enligt första stycket finns det bestämmelser om särskilda avslutnings- och slutdatum i kommissionens förordning	
---	--

(EU) nr 744/2010 av den 18 augusti 2010 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, vad gäller användningsområden för haloner som är av avgörande betydelse	
---	--

Kommentar:

Bestämmelsen föreslås flyttas till en egen förordning eftersom den endast berör ozonnedbrytande ämnen.

Förebyggande av utsläpp och registerföring	Förebyggande av utsläpp och registerföring
22 § Den som tillverkar ett nytt enhetsaggregat, importerar eller till Sverige för in en kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning som är tillverkad utomlands eller installerar eller är operatör av en ny sådan utrustning ska se till att utrustningen är försedd med noggranna och lättfattliga drift- och skötselinstruktioner på svenska med de anvisningar som behövs för att förebygga utsläpp av köldmedium. Första stycket gäller inte stationära enhetsaggregat som innehåller mindre än 3 kilogram köldmedium och mobila utrustningar som innehåller mindre än 3 kilogram köldmedium. För fartyg i internationell trafik får drift- och skötselinstruktionerna enligt första stycket vara utfärdade på engelska i stället för på svenska.	22 § Den som tillverkar <i>en ny hermetiskt sluten utrustning</i>, importerar eller till Sverige för in en kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning som är tillverkad utomlands eller installerar eller är operatör av en ny sådan utrustning ska se till att utrustningen är försedd med noggranna och lättfattliga drift- och skötselinstruktioner på svenska med de anvisningar som behövs för att förebygga utsläpp av köldmedium. Första stycket gäller inte stationär <i>hermetiskt sluten utrustning</i> som innehåller mindre än 5 ton <i>koldioxidekvivalenter och mobila utrustningar som innehåller mindre än 5 ton koldioxidekvivalenter köldmedium</i>. För fartyg i internationell trafik får drift- och skötselinstruktionerna enligt första stycket vara utfärdade på engelska i stället för på svenska.

Kommentar:

Bestämmelsen föreslås ändras på så sätt att ordet enhetsaggregat byts ut mot hermetiskt sluten utrustning som är det begrepp som används i den nya f-gas förordningen.

Gränsen på 3 kg ändras också till 5 ton koldioxidekvivalenter eftersom den nya f-gas förordningen använder det begreppet. 5 ton koldioxidekvivalenter anges som gräns i den nya f-gas förordningen i artikel 4.

23 § Den som installerar, bygger om eller gör något annat ingrepp i köldmediesystemet i en kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning, ska se till att läckagekontroll utförs i samband med arbetet. Den som installerar ett enhetsaggregat eller sätter ett sådant aggregat i drift ska se till att läckagekontroll utförs i samband med arbetet, om aggregatet installeras eller sätts i drift för första gången. Första och andra styckena gäller inte stationära enhetsaggregat som innehåller mindre än 3 kilogram f-gaser.	23 § Den som installerar, bygger om eller gör något annat ingrepp i köldmediesystemet i en kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning, ska se till att läckagekontroll utförs i samband med arbetet. Den som installerar en <i>hermetiskt sluten utrustning</i> eller sätter en sådan utrustning i drift ska se till att läckagekontroll utförs i samband med arbetet, om <i>utrustningen</i> installeras eller sätts i drift för första gången. Första och andra styckena gäller inte <i>stationär hermetiskt sluten utrustning</i> som innehåller mindre än 5 ton <i>koldioxidekvivalenter f-gaser</i>.
---	--

Kommentar:

Bestämmelsen föreslås ändras på så sätt att ordet enhetsaggregat byts ut mot hermetiskt sluten utrustning som är det begrepp som används i den nya f-gas förordningen.

Gränsen på 3 kg ändras också till 5 ton koldioxidekvivalenter eftersom den nya f-gas förordningen använder det begreppet.

24 § Det som sägs om begränsningar av utsläpp, läckagekontroll och registerföring i artikel 3.1–3.6 i EU-förordningen om f-gaser ska även gälla den som är operatör av en mobil kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning som innehåller motsvarande mängd f-gaser.	24 § Det som sägs om begränsningar av utsläpp, läckagekontroll och registerföring i artikel 3.2–3.3, 4.1–4.4, 5.1 samt 6.1–6.3 i EU-förordningen om f-gaser ska även gälla den som är operatör av en <i>mobil utrustning</i> som innehåller motsvarande mängd f-gaser
---	---

Kommentar:

Hänvisningen till relevanta artiklar i f-gasförordningen ändras i enlighet med den jämförelsetabell som återfinns som bilaga VIII till den nya f-gas förordningen. Dessutom läggs ytterligare en punkt till (6.3) eftersom även denna avser krav vid registrering m.m.

Benämningen mobil kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning ändras till mobil utrustning med anledning av att begreppet mobil utrustning inkluderar kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning. Genom att använda samma begrepp genomgående i förordningen underlättas läsförståelsen och eventuella felaktiga tolkningar undviks.

24 a § Det som sägs om begränsningar av utsläpp, läckagekontroll och registerföring i artikel 23.1–23.3 i EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen ska även gälla en mobil utrustning som innehåller motsvarande mängd HCFC.	
--	--

Kommentar:

Bestämmelsen föreslås strykas eftersom all användning av HCFC med undantag för kyl-, luftkonditionering eller värmepumpsutrustning med högst 3 kg köldmedium kommer att bli förbjuden från och med den 1 januari 2015. Det finns inte någon mobil utrustning innehållande HCFC som understiger 3 kg varför denna bestämmelse inte fyller någon funktion.

25 § När en stationär kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning läckagekontrolleras enligt artikel 3.2 i EU-förordningen om f-gaser eller enligt 23 eller 24 § denna förordning, ska kontrollen göras av någon som har ett 1. företagscertifikat enligt artikel 8 i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning, eller 2. personalcertifikat enligt artiklarna 4 och 5 i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning. Om kontrollen görs av en person som är anställd i ett företag, ska företaget ha ett företagscertifikat enligt artikel 8 i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning.	25 § När en kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning läckagekontrolleras enligt 23 § eller 24 § ska kontrollen göras av någon som har ett personalcertifikat enligt artiklarna 4 och 5 i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning.
---	---

Kommentar:

Nuvarande bestämmelse i den svenska förordningen är otydligt utformad och medför betydande tolkningsproblem. Även mark- och miljödomstolen har i ett antal domar⁹ avseende miljöstraffsavgifter noterat att förordning (2007:846) och EU-förordningen 303/2008 i fråga om just certifieringskraven vid läcksökning inte stämmer överens.

Hänvisningen till artiklarna i EU:s f-gasförordning är dessutom inte nödvändiga eftersom kraven för certifiering m.m. för stationär utrustning framgår av förordningens art. 10. Däremot behövs fortsatt en hänvisning till de svenska särregler som finns i 23-24 §§. Dessutom skrivs bestämmelsen om något så den

⁹ Se exempelvis M 3686-14 från Växjö tingsrätt.

bättre stämmer överens med de minimikrav som återfinns i förordningen 303/2008. I nämnda EU-förordning är det personcertifikat som är det centrala vid läckagekontroll. Det framgår också av EU-lagstiftningen att läckagekontroll inte är en del av underhåll eller service som företagscertifieringen främst hänvisar till (jmf artikel 2.2, 3-5 samt 8 i förordning 303/2008).

26 § Det som sägs i 25 § gäller inte 1. mobila kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustningar som är placerade i fordon eller fartyg registrerade i utlandet, eller 2. i fråga om kontroll enligt 23 §, om företaget är ett rederi och arbetet utförs ombord på ett fartyg som tillhör rederiet. Det som sägs i 22–25 §§ gäller inte köldmedier som utgörs av f-gaser eller kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustningar som innehåller sådana köldmedier och som enbart används för forskning, utbildning och utveckling inom kyl- och värmeområdet. Det som sägs i fråga om läckagekontroll enligt 24 och 25 §§ gäller inte fartyg som under ett helt kalenderår aldrig anlöper svensk hamn..	26 § Det som sägs i 25 § gäller inte 1. <i>mobil utrustning</i> som är placerade i fordon eller fartyg registrerade i utlandet, eller 2. i fråga om kontroll enligt 23 §, om företaget är ett rederi och arbetet utförs ombord på ett fartyg som tillhör rederiet. Det som sägs i 22–25 §§ gäller inte köldmedier som utgörs av f-gaser eller kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustningar som innehåller sådana köldmedier och som enbart används för forskning, utbildning och utveckling inom kyl- och värmeområdet. Det som sägs i fråga om läckagekontroll enligt 24 och 25 §§ gäller inte fartyg som under ett helt kalenderår aldrig anlöper svensk hamn..
--	---

Kommentar:

Benämningen mobil kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning ändras till mobil utrustning med anledning av att begreppet mobil utrustning inkluderar kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning. Genom att använda samma begrepp genomgående i förordningen underlättas läsförståelsen och eventuella felaktiga tolkningar undviks.

Återtagande av köldmedium	
27 § Den som yrkesmässigt importerar eller överlåter köldmedier är skyldig att kostnadsfritt återta levererade köldmedier som omhändertagits och tillhandahålla behållare för detta ändamål.	

Kommentar:

Denna bestämmelse behöver finnas både i förordningen avseende f-gaser samt i den nya föreslagna förordningen för ozonnedbrytande ämnen.

Rapportering och information till tillsynsmyndigheten	Rapportering och information till tillsynsmyndigheten
28 § Innan installation eller konvertering sker av en stationär kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning som innehåller 10 kilogram f-gaser eller mer, ska den som är eller avser att bli operatör av utrustningen informera tillsynsmyndigheten om detta. Informationen ska lämnas i så god tid att utrymme ges för ett ändamålsenligt samråd med tillsynsmyndigheten om åtgärdens utformning och miljöpåverkan. Första stycket gäller inte 1. om installation eller konvertering sker till följd av ett oförutsett haveri av en utrustning som kräver omedelbara åtgärder i syfte att undvika olägenhet för människors hälsa och miljön eller betydande ekonomisk skada, 2. om valet av utrustning och köldmedium behandlas inom ramen för en ansökan om tillstånd eller en anmälan enligt 9 kap. miljöbalken, 3. kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustningar för icke yrkesmässigt bruk, eller 4. köldmedier som utgörs av f-gaser samt kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustningar som innehåller sådana köldmedier och som enbart används för forskning, utbildning och utveckling inom kyl- och värmeområdet.	28 § Innan installation eller konvertering sker av en stationär kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning som innehåller 14 ton koldioxidekvivalenter f-gaser eller mer, ska den som är eller avser att bli operatör av utrustningen informera tillsynsmyndigheten om detta. Informationen ska lämnas i så god tid att utrymme ges för ett ändamålsenligt samråd med tillsynsmyndigheten om åtgärdens utformning och miljöpåverkan. Första stycket gäller inte 1. om installation eller konvertering sker till följd av ett oförutsett haveri av en utrustning som kräver omedelbara åtgärder i syfte att undvika olägenhet för människors hälsa och miljön eller betydande ekonomisk skada, 2. om valet av utrustning och köldmedium behandlas inom ramen för en ansökan om tillstånd eller en anmälan enligt 9 kap. miljöbalken, 3. kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustningar för icke yrkesmässigt bruk, eller 4. köldmedier som utgörs av f-gaser samt kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustningar som innehåller sådana köldmedier och som enbart används för forskning, utbildning och utveckling inom kyl- och värmeområdet.

Kommentar:

Som tidigare nämnts anges mängdgränser i den nya förordningen i koldioxidekvivalenter och därmed behöver även mängdgränser som anges i svenska f-gasförordningen anges på detta sätt. I dagens förordning ligger gränsen vid 10 kg för anmälningsplikt till tillsynsmyndigheten. Det allra vanligaste köldmediet är HFC-134a som har en GWP-faktor på 1430 vid 10 kg vilket motsvarar 14,3 ton koldioxidekvivalenter. Därmed föreslår NV att den nya gränsen bör läggas på 14 ton koldioxidekvivalenter vilket torde innebära en rimlig gräns för nivån avseende rapportering.

29 § Om det i en stationär anläggning eller i en anläggning på fartyg under någon del av ett kalenderår finns minst 10 kilogram köldmedier i utrustning som omfattas av läckagekontroll enligt artikel 3.2 i EU-förordningen om f-gaser eller enligt 24 §, ska operatören senast den 31 mars året efter det kalenderåret ge in en rapport till tillsynsmyndigheten om den utrustningen. Rapporten ska omfatta resultatet av de läckagekontroller som gjorts under kalenderåret och information om utrustning som skrotats under kalenderåret. Rapporten ska undertecknas av operatören eller förses med operatörens elektroniska signatur och innehålla uppgift om 1. operatörens organisationsnummer, postadress och faktureringsadress, 2. adress och fastighetsbeteckning där utrustningen är belägen, om utrustningen är stationär, 3. en förteckning över utrustningen, 4. den totala mängden köldmedier i utrustningen, 5. den totala mängden påfyllda f-gaser till följd av läckage från utrustningen under det senaste kalenderåret, 6. den totala mängden omhändertagna köldmedier från utrustningen under det senaste kalenderåret, 7. resultatet av utförda kontroller, 8. datum för utförda kontroller, 9. namn och kontaktuppgifter avseende den personal och det företag som utfört kontrollerna, 10. utrustning som har skrotats, och 11. i fråga om utrustning ombord på fartyg, fartygets namn, signalbokstäver eller liknande.	29 § Om det i en stationär anläggning, i en anläggning på fartyg eller i <i>mobil utrustning</i> under någon del av ett kalenderår finns minst 14 ton <i>koldioxidekvivalenter</i> köldmedier i utrustning som omfattas av läckagekontroll enligt artikel 4.1, 4.2, 4.3 och 3.3 <i>andra stycket</i> i EU-förordningen om f-gaser eller enligt 24 §, ska operatören senast den 31 mars året efter det kalenderåret ge in en rapport till tillsynsmyndigheten om den utrustningen. Rapporten ska omfatta resultatet av de läckagekontroller som gjorts under kalenderåret och information om utrustning som skrotats under kalenderåret. Rapporten ska undertecknas av operatören eller förses med operatörens elektroniska signatur och ska förutom de uppgifter som anges i artikel 6.1 i förordningen om f-gaser innehålla uppgift om 1. operatörens organisationsnummer, postadress och faktureringsadress, 2. adress och fastighetsbeteckning där utrustningen är belägen, om utrustningen är stationär, 3. en förteckning över utrustningen, 4. i fråga om utrustning ombord på fartyg, fartygets namn, signalbokstäver eller liknande.
--	---

Kommentar:

Inledningsvis läggs begreppet mobil utrustning till på grund av att bestämmelsen bland annat hänvisar till 24§ som handlar om mobil utrustning. Det blir därför ologiskt om endast stationär anläggning nämns.

Hänvisningar ändras i enlighet med den jämförelsetabell som återfinns i bilaga VIII i den nya f-gas förordningen. Dessutom stryks de punkter som omfattas av artikel 6.1 i den nya förordningen. Även här ändras enheten från kg till koldioxidekvivalenter för att överensstämja med den nya f-gas förordningens begrepp.

30 § Rapporteringskraven i 29 § gäller inte 1. kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustningar för icke yrkesmässigt bruk, 2. mobila kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustningar som är placerade i fordon eller fartyg registrerade i utlandet, eller 3. köldmedier som utgörs av f-gaser samt kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustningar som innehåller sådana köldmedier och som enbart används för forskning, utbildning och utveckling inom kyl- och värmeområdet.	30 § Rapporteringskraven i 29 § gäller inte 1. kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustningar för icke yrkesmässigt bruk, 2. <i>mobil utrustning</i> som är placerade i fordon eller fartyg registrerade i utlandet, eller 3. köldmedier som utgörs av f-gaser samt kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustningar som innehåller sådana köldmedier och som enbart används för forskning, utbildning och utveckling inom kyl- och värmeområdet.
---	--

Kommentar:

Benämningen mobil kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning ändras till mobil utrustning med anledning av att begreppet mobil utrustning inkluderar kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning. Genom att använda samma begrepp genomgående i förordningen underlättas läsförståelsen och eventuella felaktiga tolkningar undviks.

Krav på certifiering för installations-, service- och underhållsarbeten	Krav på certifiering för installations-, service- och underhållsarbeten
31 § De krav på certifiering som anges i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning ska även gälla personer och företag som utför de arbetsuppgifter som anges i artikel 2 i samma EU-förordning på utrustning som innehåller HCFC eller mobil utrustning som innehåller f-gaser. Certifieringen ska uppfylla kraven i artiklarna 4 och 5 i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning. Företagets certifiering ska uppfylla kraven i artikel 8 i samma EU-förordning. Första stycket gäller inte om arbetet utförs på försvarets fartyg av en underhållsorganisation som är knuten	31 § De krav på certifiering som anges i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning ska även gälla personer och företag som utför de arbetsuppgifter som anges i artikel 2 i samma EU-förordning på mobil utrustning som innehåller f-gaser. Certifieringen ska uppfylla kraven i artiklarna 4 och 5 i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning. Företagets certifiering ska uppfylla kraven i artikel 8 i samma EU-förordning. Första stycket gäller inte om arbetet utförs på försvarets fartyg av en underhållsorganisation som är knuten till fartygsförband, om det i

till fartygsförband, om det i underhållsorganisationen ingår en person som är certifierad enligt artikel 4–6 i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning. Det som sägs i första stycket om att ett företag ska vara certifierat gäller inte om företaget är ett rederi och arbetet utförs ombord på ett fartyg som tillhör rederiet.	underhållsorganisationen ingår en person som är certifierad enligt artikel 4–6 i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning. Det som sägs i första stycket om att ett företag ska vara certifierat gäller inte om företaget är ett rederi och arbetet utförs ombord på ett fartyg som tillhör rederiet
---	--

Kommentar:

Hänvisningen till HCFC tas bort och behöver inte heller lyftas in i egen förordningen eftersom användningen av HCFC förbjuds och därmed är inte bestämmelserna relevanta avseende HCFC.

31 a § De minimikrav som anges i bilagan till EU-förordningen om certifiering för brandskyddssystem ska även gälla personer som utför periodiska läckagekontroller av brandskyddssystem och brandsläckare med halon.	
---	--

Kommentar:

Bestämmelsen flyttas till förordningen om ozonnedbrytande ämnen.

33 § I fråga om installation, service och underhåll av mobil utrustning är det, om utrustningen innehåller mindre än 3 kilogram köldmedier, trots 31 § tillräckligt att 1. certifieringen avser de minimikrav på färdigheter och kunskaper enligt kategori I och II i bilagan till EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning som är relevanta för arbetet, eller 2. arbetet utförs av någon som inte är certifierad men under arbetsledning av någon som är certifierad och med tillgång till nödvändiga verktyg och rutiner.	33 § I fråga om installation, service och underhåll av <i>mobil luftkonditionering i fordon</i> är det, om utrustningen innehåller mindre än 5 ton koldioxidekvivalenter köldmedier, trots 31 § tillräckligt att 1. certifieringen avser de minimikrav på färdigheter och kunskaper enligt kategori I och II i bilagan till EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning som är relevanta för arbetet, eller 2. arbetet utförs av någon som inte är certifierad men under arbetsledning av någon som är certifierad och med tillgång till nödvändiga verktyg och rutiner. <i>Om mobil luftkonditionering i fordon innehåller mer än 5 ton koldioxidekvivalenter men mindre än 20 ton koldioxidekvivalenter köldmedier ska arbetet utföras av certifierad person med certifiering enligt punkt 1 ovan.</i>
---	---

	33 a § De krav på certifiering som anges i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning ska även gälla företag som utför de arbetsuppgifter som anges i artikel 2 i samma EU-förordning på utrustning för mobil luftkonditionering i fordon som innehåller f-gaser. Företagets certifiering ska uppfylla kraven i artikel 8 i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning.
--	--

Kommentar:

Enligt dagens bestämmelser undantas vissa typer av arbete med mobil utrustning under 3 kg från de krav som anges i 31 § avseende certifiering. Som nämdes i kommentaren till 5 § föreslås nu istället att ett litet segment av mobil utrustning lyftas ur för att inte behöva omfattas av de krav som gäller övrig mobil- och stationär utrustning. Detta innebär att mobil utrustning som inte är mobil luftkonditionering i fordon kommer att omfattas av de certifieringskrav som återfinns i 31 §. Det innebär att även företagscertifiering kommer att bli nödvändig för dessa verksamheter. För denna bestämmelse kommer en övergångsbestämmelse att vara nödvändig. Naturvårdsverket föreslår 2016-01-01 som lämpligt datum för ikraftträdande. Detta borde ge företag tillräckligt med tid att anpassa sig till de nya kraven

De krav som kommer att gälla för mobil luftkonditionering i fordon är de som anges i punkten 1, det vill säga de minimikrav i enlighet med kategori I och II, vilka framgår av kategori V i den svenska certifieringskategorin. Dessutom införs gränsen 3 – 15 kg fyllnadsmängd beroende på att utrustning över 3 kg, t.ex. bussar är tekniskt snarlika mindre utrustning i personbilar och hanteras av samma yrkeskategori. Att kräva av varje person som utför ingrepp i utrustning över 3 kg skulle behöva uppfylla de strängare krav som gäller för stationär utrustning anses inte motiverat. Höjs gränsen till 15 kg så omfattas således även exempelvis bussar. 3-15 kg motsvarar ungefär 5-20 ton koldioxidekvivalenter och eftersom den nya EU förordningen använder mängdgränser angivna i koldioxidekvivalenter istället för kg är det detta som också används här.

Som nämnts tidigare föreslås även att det införs krav på företagscertifiering för arbete som utförs på utrustning för mobil luftkonditionering i fordon. Även för denna bestämmelse kommer en övergångsbestämmelse att vara nödvändig. Naturvårdsverket föreslår 2016-01-01 som lämpligt datum för ikraftträdande. Detta borde ge företag tillräckligt med tid att anpassa sig till de nya kraven.

39 § Ett certifikat om sådana kunskaper och färdigheter som avses i artikel 4 i EU-förordningen om certifiering för högspänningsbrytare ska vara utfärdat av någon som 1. får utfärda personalcertifikat enligt 35 eller 37 §, 2. uppfyller kraven på opartiskhet i artikel 5.1 i EU-förordningen, 3. har kontrollerat att de förutsättningar som anges i artikel 4 i EU-förordningen är uppfyllda, 4. har rutiner för att fortlöpande bevaka att förutsättningarna för certifikatet är uppfyllda och vidta åtgärder enligt artikel 5.2 i EU-förordningen, och 5. har sin certifieringsverksamhet anmald hos Naturvårdsverket.	
--	--

Kommentar:

Denna bestämmelse kommer att behöva revideras när kommissionen antagit genomförandeakter eller delegerade akter avseende ändringar i förordningen för högspänningsbrytare. Kommissionen kommer under 2015 att komma med en ny genomförandedeakt för att genomföra artikel 10.1 a i f-gasförordningen. Artikeln rör frågor avseende certifiering för installation, service, underhåll, reparation eller nedmontering av elektriska brytare. Sverige kommer då att behöva justera svensk lagstiftning där det framgår vem som får utfärda certifieringar, liknande de bestämmelser som redan finns idag, se nuvarande 35-39 §§.

Skyldighet att kontrollera att certifikat eller intyg finns	
45 § En operatör som anlitar någon för en åtgärd som får utföras endast av den som har ett certifikat eller intyg enligt denna förordning eller någon av de EU-förordningar som anges i 2 § ska kontrollera att certifikatet eller intyget finns.	

Kommentar:

Bestämmelsen föreslås upphävas eftersom det finns en bestämmelse i art. 10.11 i den nya f-gasförordningen som anger att ett företag som anlitar ett annat företag att utföra någon åtgärd som kräver certifikat ska vidta rimliga åtgärder för att säkerställa att det anlitate företaget har de certifikat som krävs.

Bemyndiganden	
47 § Naturvårdsverket får meddela föreskrifter 1. om försiktighetsmått och kunskapskrav samt de åtgärder i övrigt som behövs för att hindra onödiga utsläpp av HFC från brandsläckningsanordningar, 2. om att den som innehar en eller flera brandsläckningsanordningar som sammanlagt rymmer mer än 20 kilogram haloner ska, när en sådan anordning tas bort, överlämna halonet för bortskaffande, 3. om försiktighetsmått och andra åtgärder som behövs för att motverka utsläpp av halon, 4. för att motverka utsläpp från anläggningar eller anordningar för destruktion eller annan bearbetning av kasserade produkter som innehåller halon, och 5. om kunskapskrav avsedda för den som yrkesmässigt hanterar eller installerar fasta brandsläckningsanordningar eller utför reparationer eller underhåll som påverkar arbetsmediekretsen i sådana anordningar, för att förhindra utsläpp av halon.	

Kommentar:

Bemyndigandet föreslås strykas eftersom det redan finns bestämmelser i befintlig EU lagstiftning¹⁰ som täcker det som avses i paragrafen. Således saknas behov av ytterligare föreskrifter.

Avfall	
48 § Avfall som utgörs av kasserade kylskåp eller frysar ska hanteras på sådant sätt att ämnen som bryter ned ozonskiktet inte släpps ut.	

Kommentar:

Det föreslås att bestämmelsen tas bort. Bestämmelsen är numera inte längre behövlig utan omfattas bl.a. av de krav de som återfinns i miljöbalkens 2 kap. avseende de allmänna hänsynsreglerna samt miljöbalkens 15 kap. avseende avfallsinnehavares ansvar m.m.

¹⁰ förordning nr 517/2014/EU och förordning nr 1005/2009/EU

Behörig myndighet	Behörig myndighet
49 § Naturvårdsverket är den behöriga myndighet som avses i EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen och i EU-förordningen om f-gaser.	49 § Naturvårdsverket är den behöriga myndighet som avses i EU-förordningen om f-gaser.

Kommentar:

Hänvisningen till förordningen om ozonnedbrytande ämnen lyfts ut till en egen förordning.

50 § Naturvårdsverket ska fullgöra de anmälningar och meddelanden som följer av artikel 5.2 i EU-förordningen om f-gaser jämförd med 1. artikel 12.3 och 12.4 i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning, 2. artikel 12.3 och 12.4 i EU-förordningen om certifiering för brandskyddssystem, 3. artikel 7 i EU-förordningen om certifiering för högspänningsbrytare, 4. artikel 6.1 och 6.3 i EU-förordningen om certifiering för lösningsmedel, och 5. artikel 4.2 och 4.3 i EU-förordningen om utbildning för luftkonditionering i motorfordon.	50 § Naturvårdsverket ska fullgöra de anmälningar och meddelanden som följer av artikel 10.1, 10.2, 10.6 och 10.10 i EU-förordningen om f-gaser.
--	---

Kommentar:

I bestämmelsen ändras hänvisningen till den nya f-gas förordningen i enlighet med den jämförelsetabell som finns. Dessutom stryks punkterna 1-4 eftersom anmälningar m.m. i enlighet med dessa redan skett.

Tidsbegränsade undantag från krav i EU-förordningar	
51 § De krav på personalcertifikat som framgår av nedan angivna EU-förordningar gäller till och med den 3 juli 2009 inte för den som före den 4 juli 2008 utförde sådana arbetsuppgifter som anges i 1. artikel 2.1 i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning, 2. artikel 2.1 i EU-förordningen om certifiering för brandskyddssystem,	

3. artikel 1 i EU-förordningen om certifiering för högspänningsbrytare, eller 4. artikel 1 i EU-förordningen om certifiering för lösningsmedel.	
--	--

52 § De krav på utbildningsintyg som framgår av EU-förordningen om utbildning för luftkonditionering i motorfordon gäller till och med den 3 juli 2010 inte den som 1. före den 4 juli 2008 hade yrkeserfarenhet av sådan verksamhet som anges i artikel 1 i EU-förordningen, eller 2. har certifierad kompetens för avtappning ur stationära enhetsaggregat eller mobila utrustningar med mindre än 3 kilogram köldmedium med kunskaper om innehållet i föreskrifter och normer samt om köldmediehantering.	
--	--

53 § De krav på företagscertifikat som framgår av nedan angivna EU-förordningar gäller till och med den 3 juli 2009 inte för företag som före den 4 juli 2008 utförde sådana arbetsuppgifter som anges i 1. artikel 2.2 i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning, eller 2. artikel 2.2 i EU-förordningen om certifiering för brandskyddssystem.	
---	--

54 § Det som sägs om provisoriska certifikat för personal i artikel 6 i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning ska tillämpas i Sverige. Ett sådant certifikat ska vara utfärdat av någon som uppfyller de krav som framgår av 35 §.	
---	--

55 § Det som sägs om provisoriska certifikat för företag i artikel 9 i EU-förordningen om certifiering för kyl- och värmeutrustning ska tillämpas i Sverige på företag som 1. enbart utför service eller underhåll på enhetsaggregat med högst 3	
---	--

kilogram köldmedium, och 2. har anställd personal som är certifierad enligt artiklarna 4–6 i EU- förordningen. Ett sådant provisoriskt certifikat ska vara utfärdat av någon som uppfyller de krav som framgår av 36 §.	
---	--

56 § Det som sägs om interimscertifikat för personal i artikel 6 i EU-förordningen om certifiering för brandskyddssystem ska tillämpas i Sverige. Ett sådant certifikat ska vara utfärdat av någon som uppfyller de krav som framgår av 37 §.	
--	--

57 § Det som sägs om interimscertifikat för företag i artikel 9 i EU-förordningen om certifiering för brandskyddssystem ska tillämpas i Sverige. Ett sådant certifikat ska vara utfärdat av någon som uppfyller de krav som framgår av 38 §.	
---	--

Kommentar:

Bestämmelserna i ovanstående 51-57 §§ föreslås strykas eftersom de avser tidsbegränsande undantag som endast gällde under en övergångsperiod som nu har passerat.

7. Förslag till nya eller ändrade bestämmelser i Miljöbalkens 29 kap.

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
3 § För miljöfarlig kemikaliehantering döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet tar befattning med en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara som innehåller eller har behandlats med en kemisk produkt utan att vidta de skyddsåtgärder, produktval eller försiktighetsmått i övrigt som behövs på grund av produktens, organismens eller varans inneboende egenskaper och genom denna underlåtenhet orsakar eller riskerar att orsaka skada på människor eller i miljön. För miljöfarlig kemikaliehantering döms även den som med uppsåt eller av oaktsamhet 1. bryter mot ett förbud att sprida bekämpningsmedel enligt 14 kap. 7 §, 2. bryter mot ett förbud eller en föreskrift om en skyddsåtgärd, ett produktval eller ett annat försiktighetsmått som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap., 3. på marknaden släpper ut ett tvätt- eller rengöringsmedel eller en tensid för ett sådant medel utan att följa en skyldighet enligt artikel 3 eller 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel, 4. bryter mot en begränsning för att producera, släppa ut på marknaden eller använda ett ämne enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG, 5. i fråga om åtgärder för bortskaffande eller återvinning av avfall bryter mot artikel 7.2 eller 7.3 i förordning (EG) nr 850/2004, 6. i fråga om åtgärder för att hindra eller åtgärda läckage av fluorerade	3 § För miljöfarlig kemikaliehantering döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet tar befattning med en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara som innehåller eller har behandlats med en kemisk produkt utan att vidta de skyddsåtgärder, produktval eller försiktighetsmått i övrigt som behövs på grund av produktens, organismens eller varans inneboende egenskaper och genom denna underlåtenhet orsakar eller riskerar att orsaka skada på människor eller i miljön. För miljöfarlig kemikaliehantering döms även den som med uppsåt eller av oaktsamhet 1. bryter mot ett förbud att sprida bekämpningsmedel enligt 14 kap. 7 §, 2. bryter mot ett förbud eller en föreskrift om en skyddsåtgärd, ett produktval eller ett annat försiktighetsmått som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap., 3. på marknaden släpper ut ett tvätt- eller rengöringsmedel eller en tensid för ett sådant medel utan att följa en skyldighet enligt artikel 3 eller 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel, 4. bryter mot en begränsning för att producera, släppa ut på marknaden eller använda ett ämne enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG, 5. i fråga om åtgärder för bortskaffande eller återvinning av avfall bryter mot artikel 7.2 eller 7.3 i förordning (EG) nr 850/2004, 6. i fråga om åtgärder för att hindra eller åtgärda läckage av fluorerade

växthusgaser bryter mot bestämmelserna i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser, 7. i fråga om att återvinning av fluorerade växthusgaser ska utföras av certifierad personal eller personal med lämplig utbildning bryter mot en bestämmelse i artikel 4.1 eller 4.3 i förordning (EG) nr 842/2006, 8. använder en fluorerad växthusgas eller släpper ut en sådan gas på marknaden och därigenom bryter mot ett förbud i artikel 8 eller 9 i förordning (EG) nr 842/2006, 9. bryter mot en begränsning för att tillverka, släppa ut på marknaden eller använda ett ämne, som sådant eller ingående i en blandning eller i en vara, enligt artikel 67 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, 10. släpper ut en kemisk produkt eller ett explosivt föremål på marknaden utan att följa en skyldighet i artikel 35.1 eller 35.2 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006, 11. i egenskap av att vara tillverkare, nedströmsanvändare eller någon som	<i>växthusgaser bryter mot bestämmelserna i artikel 3.2 eller 3.3 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser,</i> <i>7. i fråga om att återvinning av fluorerade växthusgaser ska utföras av certifierad personal eller personal med lämplig utbildning bryter mot en bestämmelse i artikel 8.1 eller 8.3 i förordning (EU) nr 517/2014</i> <i>8. använder en fluorerad växthusgas eller släpper ut en sådan gas på marknaden och därigenom bryter mot ett förbud i artikel 11.1 eller 13 i förordning (EU) nr 517/2014,</i> <i>9. bryter mot en begränsning för att tillverka, släppa ut på marknaden eller använda ett ämne, som sådant eller ingående i en blandning eller i en vara, enligt artikel 67 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG,</i> <i>10. släpper ut en kemisk produkt eller ett explosivt föremål på marknaden utan att följa en skyldighet i artikel 35.1 eller 35.2 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006,</i> <i>11. i egenskap av att vara tillverkare, nedströmsanvändare eller någon som</i>
--	--

för in en kemisk produkt eller ett explosivt föremål till Sverige, släpper ut produkten eller föremålet på marknaden utan att följa en skyldighet i artikel 35.2 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008, 12. bryter mot ett förbud eller en begränsning för att producera, använda, importera, exportera eller på marknaden släppa ut ett ämne, en produkt eller en utrustning enligt artikel 4, 5, 6, 15.1, 17.1, 20.1 eller 24.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, 13. i fråga om åtgärder för återvinning och destruktion av ozonnedbrytande ämnen bryter mot artikel 22.1, 22.2 eller 22.4 i förordning (EG) nr 1005/2009, 14. i fråga om åtgärder för att hindra eller minska läckage av ozonnedbrytande ämnen bryter mot artikel 23.1, 23.5 eller 23.6 i förordning (EG) nr 1005/2009, 15. använder ett växtskyddsmedel utan att följa de villkor som framgår av märkningen enligt vad som krävs i artikel 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG, 16. på marknaden släpper ut ett växtskyddsmedel eller ett hjälpämne som allmänheten får tillgång till, utan att se till att medlet eller ämnet innehåller sådana beståndsdelar som avskräcker från eller förhindrar konsumtion enligt vad som krävs i artikel 64.2 i förordning (EG) nr 1107/2009, 17. på marknaden släpper ut ett växtskyddsmedel eller ett hjälpämne utan att följa en skyldighet i artikel 64.3 i förordning (EG) nr 1107/2009,	för in en kemisk produkt eller ett explosivt föremål till Sverige, släpper ut produkten eller föremålet på marknaden utan att följa en skyldighet i artikel 35.2 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008, 12. bryter mot ett förbud eller en begränsning för att producera, använda, importera, exportera eller på marknaden släppa ut ett ämne, en produkt eller en utrustning enligt artikel 4, 5, 6, 15.1, 17.1, 20.1 eller 24.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, 13. i fråga om åtgärder för återvinning och destruktion av ozonnedbrytande ämnen bryter mot artikel 22.1, 22.2 eller 22.4 i förordning (EG) nr 1005/2009, 14. i fråga om åtgärder för att hindra eller minska läckage av ozonnedbrytande ämnen bryter mot artikel 23.1, 23.5 eller 23.6 i förordning (EG) nr 1005/2009, 15. använder ett växtskyddsmedel utan att följa de villkor som framgår av märkningen enligt vad som krävs i artikel 55 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG, 16. på marknaden släpper ut ett växtskyddsmedel eller ett hjälpämne som allmänheten får tillgång till, utan att se till att medlet eller ämnet innehåller sådana beståndsdelar som avskräcker från eller förhindrar konsumtion enligt vad som krävs i artikel 64.2 i förordning (EG) nr 1107/2009, 17. på marknaden släpper ut ett växtskyddsmedel eller ett hjälpämne utan att följa en skyldighet i artikel 64.3 i förordning (EG) nr 1107/2009,
---	---

18. på marknaden släpper ut en kosmetisk produkt i strid med ett förbud eller en begränsning i artikel 14, 15.1 eller 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter, om inte förekomsten av ett förbjudet ämne i en kosmetisk produkt kan anses tillåten enligt artikel 17 i samma förordning, eller 19. på marknaden släpper ut en kosmetisk produkt utan att produkten har genomgått en säkerhetsbedömning i enlighet med artikel 10 i förordning (EG) nr 1223/2009 eller att en säkerhetsrapport har upprättats i enlighet med samma artikel. Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om 1. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 1 §, 2. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 6 § eller om ansvar enligt 6 § inte ska dömas ut till följd av 6 § andra stycket, eller 3. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 9 § första stycket 9.	18. på marknaden släpper ut en kosmetisk produkt i strid med ett förbud eller en begränsning i artikel 14, 15.1 eller 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter, om inte förekomsten av ett förbjudet ämne i en kosmetisk produkt kan anses tillåten enligt artikel 17 i samma förordning, eller 19. på marknaden släpper ut en kosmetisk produkt utan att produkten har genomgått en säkerhetsbedömning i enlighet med artikel 10 i förordning (EG) nr 1223/2009 eller att en säkerhetsrapport har upprättats i enlighet med samma artikel. Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om 1. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 1 §, 2. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 6 § eller om ansvar enligt 6 § inte ska dömas ut till följd av 6 § andra stycket, eller 3. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 9 § första stycket 9.
--	--

Kommentar:

Punkterna 6, 7 och 8 uppdateras med hänvisning till den nya förordningen i enlighet med den jämförelsetabell som finns i bilaga VIII till den nya f-gas förordningen. Vad gäller punkt 6 så hänvisas endast till art 3.3 första stycket istället för hela 3.3 som det står i jämförelsetabellen eftersom 3.3 andra stycket istället omfattas av en miljö sanktionsavgift då det stycket går att hänföra till tidsintervall för kontroll.

6 § För bristfällig miljöinformation döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av oaktsamhet 1. i fråga om kemiska produkter eller biotekniska organismer bryter mot bestämmelserna om produktinformation i 14 kap. genom att a) felaktigt klassificera eller låta bli att klassificera en produkt enligt vad som krävs i föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap., b) låta bli att märka en produkt eller att	6 § För bristfällig miljöinformation döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av oaktsamhet 1. i fråga om kemiska produkter eller biotekniska organismer bryter mot bestämmelserna om produktinformation i 14 kap. genom att a) felaktigt klassificera eller låta bli att klassificera en produkt enligt vad som krävs i föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap., b) låta bli att märka en produkt eller att
--	--

lämna annan produktinformation enligt vad som krävs i föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap., c) låta bli att med en lämplig symbol eller beteckning för fara eller risk eller med annan tydlig varningstext märka en produkt eller på annat sätt lämna produktinformation, om märkningen eller informationen behövs till skydd för människors hälsa eller miljön, eller d) lämna oriktig eller bristfällig produktinformation, 2. i fråga om kemiska produkter bryter mot en bestämmelse i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 689/2008 av den 17 juni 2008 om export och import av farliga kemikalier genom att a) låta bli att märka en produkt med en farosymbol, en farobeteckning, en riskfras eller ett varningsmärke enligt vad som krävs i förordningens artikel 16.1, b) låta bli att lämna säkerhetsdatablad enligt vad som krävs i förordningens artikel 16.3, eller c) lämna oriktig uppgift i märkningen eller säkerhetsdatabladet, 3. i fråga om tvätt- eller rengöringsmedel bryter mot förordning (EG) nr 648/2004 genom att låta bli att märka förpackningar enligt vad som krävs i förordningens artikel 11, 4. i fråga om produkter och utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser bryter mot förordning (EG) nr 842/2006 genom att låta bli att märka produkter och utrustning enligt vad som krävs i förordningens artikel 7, 5. i fråga om kemiska produkter bryter mot förordning (EG) nr 1907/2006 genom att a) låta bli att förse mottagaren av ett ämne eller en blandning med ett säkerhetsdatablad enligt kraven i artikel 31, b) lämna oriktig eller bristfällig uppgift i säkerhetsdatabladet, eller c) låta bli att enligt vad som krävs i	lämna annan produktinformation enligt vad som krävs i föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap., c) låta bli att med en lämplig symbol eller beteckning för fara eller risk eller med annan tydlig varningstext märka en produkt eller på annat sätt lämna produktinformation, om märkningen eller informationen behövs till skydd för människors hälsa eller miljön, eller d) lämna oriktig eller bristfällig produktinformation, 2. i fråga om kemiska produkter bryter mot en bestämmelse i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 689/2008 av den 17 juni 2008 om export och import av farliga kemikalier genom att a) låta bli att märka en produkt med en farosymbol, en farobeteckning, en riskfras eller ett varningsmärke enligt vad som krävs i förordningens artikel 16.1, b) låta bli att lämna säkerhetsdatablad enligt vad som krävs i förordningens artikel 16.3, eller c) lämna oriktig uppgift i märkningen eller säkerhetsdatabladet, 3. i fråga om tvätt- eller rengöringsmedel bryter mot förordning (EG) nr 648/2004 genom att låta bli att märka förpackningar enligt vad som krävs i förordningens artikel 11, 4. i fråga om produkter och utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser bryter mot <i>förordning (EU) nr 517/2014 genom att låta bli att märka produkter och utrustning enligt vad som krävs i förordningens artikel 12,</i> 5. i fråga om kemiska produkter bryter mot förordning (EG) nr 1907/2006 genom att a) låta bli att förse mottagaren av ett ämne eller en blandning med ett säkerhetsdatablad enligt kraven i artikel 31, b) lämna oriktig eller bristfällig uppgift i säkerhetsdatabladet, eller c) låta bli att enligt vad som krävs i
---	---

artikel 33 tillhandahålla en mottagare eller konsument information om namn på ett ämne som ingår i en vara och finns angivet i bilaga XIV till förordningen eller angivet i den kandidatförteckning som avses i artikel 59, 6. i fråga om kemiska produkter och explosiva föremål bryter mot förordning (EG) nr 1272/2008 genom att a) felaktigt klassificera eller låta bli att klassificera ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål enligt vad som krävs i artiklarna 4.1, 4.2, 4.3 eller 4.8, eller b) felaktigt märka eller låta bli att märka ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål enligt vad som krävs i artiklarna 4.4, 4.7 eller 4.8, eller 7. i fråga om behandlat utsäde eller växtskyddsmedel bryter mot förordning (EG) nr 1107/2009 genom att a) felaktigt märka eller låta bli att märka ett behandlat utsäde enligt vad som krävs i artikel 49.4, b) felaktigt märka eller låta bli att märka ett växtskyddsmedel enligt vad som krävs i artikel 65.1 och i kommissionens förordning (EU) nr 547/2011 av den 8 juni 2011 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller märkningskrav för växtskyddsmedel, eller c) lämna oriktig eller bristfällig produktinformation enligt vad som krävs i artikel 66.1, 66.2 eller 66.5. Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om underlåtenheten eller den oriktiga eller bristfälliga informationen varit sådan att den inte kunnat försvåra bedömningen av risken för skada på människors hälsa eller i miljön. Ansvar ska inte heller dömas ut enligt denna paragraf om ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 9 § första stycket 9.	artikel 33 tillhandahålla en mottagare eller konsument information om namn på ett ämne som ingår i en vara och finns angivet i bilaga XIV till förordningen eller angivet i den kandidatförteckning som avses i artikel 59, 6. i fråga om kemiska produkter och explosiva föremål bryter mot förordning (EG) nr 1272/2008 genom att a) felaktigt klassificera eller låta bli att klassificera ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål enligt vad som krävs i artiklarna 4.1, 4.2, 4.3 eller 4.8, eller b) felaktigt märka eller låta bli att märka ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål enligt vad som krävs i artiklarna 4.4, 4.7 eller 4.8, eller 7. i fråga om behandlat utsäde eller växtskyddsmedel bryter mot förordning (EG) nr 1107/2009 genom att a) felaktigt märka eller låta bli att märka ett behandlat utsäde enligt vad som krävs i artikel 49.4, b) felaktigt märka eller låta bli att märka ett växtskyddsmedel enligt vad som krävs i artikel 65.1 och i kommissionens förordning (EU) nr 547/2011 av den 8 juni 2011 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller märkningskrav för växtskyddsmedel, eller c) lämna oriktig eller bristfällig produktinformation enligt vad som krävs i artikel 66.1, 66.2 eller 66.5. Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om underlåtenheten eller den oriktiga eller bristfälliga informationen varit sådan att den inte kunnat försvåra bedömningen av risken för skada på människors hälsa eller i miljön. Ansvar ska inte heller dömas ut enligt denna paragraf om ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 9 § första stycket 9.
--	--

Kommentar:

Punkten 4 uppdateras med hänvisning till den nya förordningen i enlighet med den jämförelsetabell som finns i bilaga VIII till den nya f-gas förordningen.

8. Förslag till nya eller ändrade bestämmelser i Förordningen (2012:259) om miljöskaktionsavgifter

9 kap. Fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
EU-förordningen om vissa fluorerade växthusgaser	EU-förordningen om vissa fluorerade växthusgaser
1 § För en överträdelse av artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser genom att inte uppfylla föreskrivna krav på kontrollintervall ska en miljöskaktionsavgift betalas med 5 000 kronor.	1 § För en överträdelse av artikel 4.1, 4.2, 4.3 eller 3.3 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april om fluorerade växthusgaser genom att inte uppfylla föreskrivna krav på kontroll ska en miljöskaktionsavgift betalas med 5 000 kronor.

Kommentar:

Hänvisningen ändras till den nya f-gasförordningen samt till de artiklar som avses där i enlighet med den jämförelsetabell som finns i bilaga VIII till den nya f-gas förordningen. Därtill ändras ordet *kontrollintervall* till ordet *kontroll* eftersom artiklarna som det hänvisas till innefattar mer än endast intervalltiden.

2 § För en överträdelse av artikel 3.3 i förordning (EG) nr 842/2006 genom att inte ha installerat system för upptäckt av läckage ska en miljöskaktionsavgift betalas med 5 000 kronor.	2 § För en överträdelse av artikel 5 i förordning (EU) nr 517/2014 genom att inte ha installerat system för upptäckt av läckage ska en miljöskaktionsavgift betalas med 5 000 kronor.
--	--

Kommentar:

Hänvisningen ändras till den nya f-gasförordningen samt till den artikel som avses där i enlighet med den jämförelsetabell som finns i bilaga VIII till den nya f-gas förordningen. Den artikel som det hänvisas till i jämförelsetabellen är artikel 5.1 förutom denna läggs även övriga punkter till i artikel 5. Detta på grund av att även punkterna 5.2–5.4 omfattar läckagevarningssystem samt kontroll av denna samt att det anses miljömessigt motiverat att även dessa omfattas av skaktionsmöjligheter.

3 § För en överträdelse av artikel 3.6 i förordning (EG) nr 842/2006 genom att inte ha upprättat och fört register ska en miljöskaktionsavgift betalas med 5 000 kronor.	3 § För en överträdelse av artikel 6.1, 6.2 och 6.3 i <i>förordning (EU) nr 517/2014</i> genom att inte ha upprättat och fört register ska en miljöskaktionsavgift betalas med 5 000 kronor.
---	---

Kommentar:

Hänvisningen ändras till den nya f-gasförordningen samt till den artikel som avses där i enlighet med den jämförelsetabell som finns i bilaga VIII till den nya f-gas förordningen. Dessutom läggs ytterligare en punkt till (6.3) eftersom även denna avser krav vid registrering m.m.

4 § För en överträdelse av artikel 6.1 i förordning (EG) nr 842/2006 genom att vara försenad med att lämna in föreskriven rapport till Europeiska kommissionen och till den behöriga myndigheten ska en miljöskaktionsavgift betalas med 5 000 kronor.	7 § För en överträdelse av <i>artikel 19.1–19.6 samt bilaga VII i förordning (EU) nr 517/2014</i> genom att vara försenad med att lämna in föreskriven rapport till Europeiska kommissionen och till den behöriga myndigheten ska en miljöskaktionsavgift betalas med 5 000 kronor
---	---

Kommentar:

Hänvisningen ändras till den nya f-gasförordningen samt till den artikel och bilaga som avses där i enlighet med den jämförelsetabell som finns i bilaga VIII till den nya f-gas förordningen. Förutom i tabellen angiven artikel läggs artiklarna 19.2–19.6 till eftersom dessa är nya och också innehåller krav på rapportering. Slutligen föreslås bestämmelsen flyttas för att kronologin ska bli rätt och artikelnumren som det hänvisas till i paragrafen ska komma i rätt ordning.

	4 § För en överträdelse av artikel 11.4 eller 11.5 i <i>förordning (EU) nr 517/2014</i> genom att inte uppfylla föreskrivna krav på certifiering eller intyg ska en miljöskaktionsavgift betalas med 5 000 kronor
--	--

Kommentar:

Ovanstående är ett förslag till ny bestämmelse avseende möjligheten till sanktion för en överträdelse av det som står i art. 11.4 och 11.5. Där anges bl.a. att utrustning innehållande fluorerade växthusgaser endast, med vissa undantag, får säljas och köpas av företag som innehar certifikat m.m.

Det ses som angeläget att utrustning innehållande f-gaser endast säljs till företag som har rätt kompetens och utbildning för att hantera gaserna. Avsikten med artikeln i den förordningen är just att hanteringen sker på ett lämpligt sätt. Därför är det också motiverat att införa en sanktionsmöjlighet vid en eventuell överträdelse av bestämmelsen.

	5 § För en överträdelse av artikel 14.1 eller 14.2 i förordning (EU) nr 517/2014 genom att inte uppfylla föreskrivna krav på redovisning och dokumentation ska en miljöstraffavgift betalas med 5 000 kronor
--	---

Kommentar:

Artikel 14 i den nya f-gasförordningen är en ny bestämmelse som avser det kvotsystem som införs inom EU för att nedfasningen av f-gaser ska kunna ske. Det är angeläget att det införs sanktionsmöjligheter vid en eventuell överträdelse av denna bestämmelse.

	6 § För en överträdelse av artikel 15.1 andra stycket i förordning (EU) nr 517/2014 genom att överskrida tilldelad kvot ska en miljöstraffavgift betalas med 5 000 kronor
--	--

Kommentar:

Även artikel 15 är en ny bestämmelse som avser det kvotsystem som införs inom EU för att nedfasningen av f-gaser ska kunna ske. Artikel 15.1 andra stycket anger att producenter och importörer ska se till att den mängd fluorklorväten som släpps ut på marknaden inte överskrider den kvot de fått tilldelade. Det är angeläget att det införs sanktionsmöjligheter vid en eventuell överträdelse av denna bestämmelse.

I den nya f-gasförordningen återfinns en sanktion i art. 25 som anger att ett företag som överskrider sin kvot tilldelas en minskad kvot för tilldelningsperioden efter det att överskridandet har upptäckts. Att införa en sanktionsmöjlighet i miljöstraffavgiftsförordningen torde inte strida mot förbudet för dubbelbestraffning eftersom miljöstraffavgiften hänförs sig till en händelse som skett bakåt i tiden medan sanktionen i art. 25 tar sikte på framtiden.

EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen	
5 § För en överträdelse av artikel 10.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet genom att inte märka behållare som innehåller kontrollerade ämnen ska en miljöstraffavgift betalas med 5 000 kronor.	8 § För en överträdelse av artikel 10.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet genom att inte märka behållare som innehåller kontrollerade ämnen ska en miljöstraffavgift betalas med 5 000 kronor.

6 § För en överträdelse av artikel 10.4 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte registrera sig hos Europeiska kommissionen ska en miljösanktionsavgift betalas med 5 000 kronor.	9 § För en överträdelse av artikel 10.4 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte registrera sig hos Europeiska kommissionen ska en miljösanktionsavgift betalas med 5 000 kronor.
7 § För en överträdelse av artikel 10.5 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att vara försenad med att underrätta Europeiska kommissionen om den förutsedda efterfrågan ska en miljösanktionsavgift betalas med 2 000 kronor.	10 § För en överträdelse av artikel 10.5 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att vara försenad med att underrätta Europeiska kommissionen om den förutsedda efterfrågan ska en miljösanktionsavgift betalas med 2 000 kronor.
8 § För en överträdelse av artikel 11.5 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte registrera sig hos Europeiska kommissionen ska en miljösanktionsavgift betalas med 2 000 kronor.	11 § För en överträdelse av artikel 11.5 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte registrera sig hos Europeiska kommissionen ska en miljösanktionsavgift betalas med 2 000 kronor.
9 § För en överträdelse av artikel 11.7 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte ha upprättat och fört register ska en miljösanktionsavgift betalas med 5 000 kronor.	12 § För en överträdelse av artikel 11.7 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte ha upprättat och fört register ska en miljösanktionsavgift betalas med 5 000 kronor.
10 § För en överträdelse av artikel 14.1 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte i förväg ha anmält en överlåtelse till Europeiska kommissionen ska en miljösanktionsavgift betalas med 2 000 kronor.	13 § För en överträdelse av artikel 14.1 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte i förväg ha anmält en överlåtelse till Europeiska kommissionen ska en miljösanktionsavgift betalas med 2 000 kronor.
11 § För en överträdelse av artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte uppfylla föreskrivna krav på kontrollintervall ska en miljösanktionsavgift betalas med 5 000 kronor.	14 § För en överträdelse av artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte uppfylla föreskrivna krav på kontrollintervall ska en miljösanktionsavgift betalas med 5 000 kronor.
12 § För en överträdelse av artikel 23.3 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte ha upprättat och fört register ska en miljösanktionsavgift betalas med 2 000 kronor.	15 § För en överträdelse av artikel 23.3 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte ha upprättat och fört register ska en miljösanktionsavgift betalas med 2 000 kronor.

13 § För en överträdelse av artikel 27 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att vara försenad med att lämna uppgifter till Europeiska kommissionen ska en miljöstraffavgift betalas med 2 000 kronor.	16 § För en överträdelse av artikel 27 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att vara försenad med att lämna uppgifter till Europeiska kommissionen ska en miljöstraffavgift betalas med 2 000 kronor.
--	--

Kommentar:

Inga förändringar är nödvändiga avseende förordningen om ozonnedbrytande ämnen eftersom inga ändringar skett i denna förordning. Det enda som behöver ändras är numreringen på paragraferna så att dessa bli rätt om det införs nya bestämmelser tidigare i kapitlet.

Förordningen om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen	<i>Förordningen om fluorerade växthusgaser¹¹</i>
--	--

Kommentar:

Eftersom det föreslås att bestämmelserna avseende fluorerade växthusgaser respektive ozonnedbrytande ämnen ska delas upp i två separata förordningar behöver även justeringar göras i förordningen om miljöstraffavgifter så att hänvisningar m.m. blir korrekt. Det föreslås således att miljöstraffavgifter avseende fluorerade växthusgaser regleras för sig och miljöstraffavgifter avseende ozonnedbrytande ämnen för sig.

14 § För en överträdelse av 23, 24, 24 a eller 25 § förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen genom att inte uppfylla föreskrivna krav på kontroll för läckage ska en miljöstraffavgift betalas med 5 000 kronor.	17 § För en överträdelse av 23, 24, eller 25 § § förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser genom att inte uppfylla föreskrivna krav på kontroll för läckage ska en miljöstraffavgift betalas med 5 000 kronor
---	---

Kommentar:

Paragrafen 24 a föreslås strykas i ovanstående redogörelse varför även hänvisningen i denna bestämmelse behöver justeras att endast avse 23, 24 och 25 §§.

15 § För en överträdelse av 24 eller 24 a § förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen genom att inte ha upprättat och fört register ska en miljöstraffavgift betalas med 2 000 kronor.	18 § För en överträdelse av 24 § förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser genom att inte ha upprättat och fört register ska en miljöstraffavgift betalas med 2 000 kronor.
--	---

¹¹ För det fall en ny förordning införs kommer den sannolikt få ett nytt SFS nummer varför hänvisningen till 2007:846 i nedanstående paragrafer i sådant fall behöver ändras.

Kommentar:

Paragrafen 24 a föreslås strykas i ovanstående redogörelse varför även hänvisningen i denna bestämmelse behöver justeras att endast avse 24 §.

16 § För en överträdelse av 28 § förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen genom att inte informera tillsynsmyndigheten ska en miljösanktionsavgift betalas med 5 000 kronor.	19 § För en överträdelse av 28 § förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser genom att inte informera tillsynsmyndigheten ska en miljösanktionsavgift betalas med 5 000 kronor.
---	---

Kommentar:

Den enda ändringen som görs är att hänvisningen till ozonnedbrytande ämnen tas bort.

17 § För en överträdelse av 29 § förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen genom att vara försenad med att rapportera från läckagekontrollen ska en miljösanktionsavgift betalas med 1 000 kronor.	20 § För en överträdelse av 29 § förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser genom att vara försenad med föreskriven rapport ska en miljösanktionsavgift betalas med 1 000 kronor.
--	--

Kommentar:

Hänvisningen till ozonnedbrytande ämnen tas bort. Texten ändras också något för att underlätta läsförståelsen.

18 § För en överträdelse av 31 § förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen genom att inte uppfylla föreskrivna krav på certifiering ska en miljösanktionsavgift betalas 1. med 3 000 kronor, om den som är skyldig att betala avgiften är en fysisk person eller en ideell förening, och 2. med 10 000 kronor, om den som är skyldig att betala avgiften är en juridisk person som inte är en ideell förening.	21 § För en överträdelse av 31 § förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser genom att inte uppfylla föreskrivna krav på certifiering ska en miljösanktionsavgift betalas 1. med 3 000 kronor, om den som är skyldig att betala avgiften är en fysisk person eller en ideell förening, och 2. med 10 000 kronor, om den som är skyldig att betala avgiften är en juridisk person som inte är en ideell förening.
--	--

Kommentar:

Den enda ändringen som görs är att hänvisningen till ozonnedbrytande ämnen tas bort.

	Förordningen om ozonnedbrytande ämnen
--	--

Kommentar:

Inga ytterligare bestämmelser avseende miljöstraffavgifter för överträdelser av den nya föreslagna förordningen om ozonnedbrytande ämnen bedöms nödvändiga. Nuvarande bestämmelser i den svenska f-gas förordningen som hänvisar till ozonnedbrytande ämnen och som också har en miljöstraffavgift kopplad till sig föreslås strykas i ovanstående redogörelse. Det gäller paragraferna 23, 24 a och 31 som antingen stryks helt eller där hänvisningen till HCFC kan tas bort eftersom användningen förbjuds. Övriga bestämmelser i nuvarande förordning om miljöstraffavgifter (9 kap. 14-18 §§) hänvisar till bestämmelser som avser fluorerade växthusgaser.

9. Förslag till nya eller ändrade bestämmelser i Förordningen (1998:901) om verksamhetsutövarens egenkontroll

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
1 a § Bestämmelserna i 26 kap. 19 § miljöbalken ska tillämpas i fråga om 1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG, 2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser, 3. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, 4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 689/2008 av den 17 juni 2008 om export och import av farliga kemikalier, och 5. Europaparlamentets och rådets	1 a § Bestämmelserna i 26 kap. 19 § miljöbalken ska tillämpas i fråga om 1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG, 2. <i>Europaparlamentets och rådets förordning nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser,</i> 3. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, 4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 689/2008 av den 17 juni 2008 om export och import av farliga kemikalier, och 5. Europaparlamentets och rådets

förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet.	förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet.
--	--

Kommentar:

Hänvisningen i punkten 2 ändras till den nya f-gas förordningen.

10. Förslag till nya eller ändrade bestämmelser i Förordningen (2011:13) om miljötillsyn

Nuvarande lydelse	Föreslagen lydelse
19 § I 20–35 §§ fördelas ansvaret för tillsynen i fråga om 1. miljöfarliga verksamheter enligt 9 kap. miljöbalken, 2. föroreningsskador och miljöskador enligt 10 kap. miljöbalken, 3. vattenverksamheter enligt 11 kap. miljöbalken, 4. jordbruk och andra verksamheter enligt 12 kap. 10 § miljöbalken, 5. kemiska produkter, biotekniska organismer och varor enligt 14 kap. miljöbalken samt utrustning avsedd för hantering av växtskyddsmedel, 6. avfall och producentansvar enligt 15 kap. miljöbalken, 7. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel, 8. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG, 9. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser, 10. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, 11. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk	19 § I 20–35 §§ fördelas ansvaret för tillsynen i fråga om 1. miljöfarliga verksamheter enligt 9 kap. miljöbalken, 2. föroreningsskador och miljöskador enligt 10 kap. miljöbalken, 3. vattenverksamheter enligt 11 kap. miljöbalken, 4. jordbruk och andra verksamheter enligt 12 kap. 10 § miljöbalken, 5. kemiska produkter, biotekniska organismer och varor enligt 14 kap. miljöbalken samt utrustning avsedd för hantering av växtskyddsmedel, 6. avfall och producentansvar enligt 15 kap. miljöbalken, 7. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel, 8. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG, 9. <i>Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser,</i> 10. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, 11. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk

kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, 12. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006, 13. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, 14. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG, 15. förordning (EG) nr 1223/2009, 16. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter, och 17. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 649/2012 av den 4 juli 2012 om export och import av farliga kemikalier.	kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, 12. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006, 13. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, 14. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG, 15. förordning (EG) nr 1223/2009, 16. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter, och 17. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 649/2012 av den 4 juli 2012 om export och import av farliga kemikalier.
---	---

Kommentar:

Hänvisningen i punkten 9 ändras till den nya f-gas förordningen.

27 § Transportstyrelsen har ansvar för tillsynen i fråga om 1. användningen av marina bränslen i fartyg enligt förordningen (1998:946) om svavelhaltigt bränsle, och 2. utrustning i fartyg som innehåller kontrollerade ämnen enligt förordning (EG) nr 842/2006 eller förordning (EG) nr 1005/2009.	27 § Transportstyrelsen har ansvar för tillsynen i fråga om 1. användningen av marina bränslen i fartyg enligt förordningen (1998:946) om svavelhaltigt bränsle, och 2. utrustning i fartyg som innehåller kontrollerade ämnen enligt förordning (EU) nr 517/2014 eller förordning (EG) nr 1005/2009.
---	---

Kommentar:

Hänvisningen i punkten 2 ändras till den nya f-gas förordningen.

31 § Den kommunala nämnden har, utöver det som följer av 26 kap. 3 § tredje stycket <i>miljöbalken</i>, ansvar för tillsynen i fråga om 1. tillståndspliktiga miljöfarliga verksamheter enligt 9 kap. <i>miljöbalken</i>, som inte särskilt anges i miljöprövningsförordningen (2013:251) eller bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, 2. vattentäkter som omfattas av tillståndsplikt som kommunen har föreskrivit enligt 9 kap. 10 § <i>miljöbalken</i>, 3. föroreningsskador som inte omfattas av länsstyrelsens ansvar enligt 29 § första stycket 3, 4. andra miljöskador enligt 10 kap. 1 § <i>miljöbalken</i>, om skadorna har orsakats av en verksamhet eller åtgärd som den kommunala nämnden har tillsynsansvaret för, 5. hantering av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor i andra verksamheter än miljöfarliga verksamheter enligt 9 kap. <i>miljöbalken</i>, utom den tillsyn som Kemikalieinspektionen utövar över primärleverantörers utsläppande på marknaden enligt 21 § första stycket, och 6. utrustning i motorfordon, flyg och tåg som innehåller kontrollerade ämnen enligt förordning (EG) nr 842/2006 eller förordning (EG) nr 1005/2009.	31 § Den kommunala nämnden har, utöver det som följer av 26 kap. 3 § tredje stycket <i>miljöbalken</i>, ansvar för tillsynen i fråga om 1. tillståndspliktiga miljöfarliga verksamheter enligt 9 kap. <i>miljöbalken</i>, som inte särskilt anges i miljöprövningsförordningen (2013:251) eller bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, 2. vattentäkter som omfattas av tillståndsplikt som kommunen har föreskrivit enligt 9 kap. 10 § <i>miljöbalken</i>, 3. föroreningsskador som inte omfattas av länsstyrelsens ansvar enligt 29 § första stycket 3, 4. andra miljöskador enligt 10 kap. 1 § <i>miljöbalken</i>, om skadorna har orsakats av en verksamhet eller åtgärd som den kommunala nämnden har tillsynsansvaret för, 5. hantering av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor i andra verksamheter än miljöfarliga verksamheter enligt 9 kap. <i>miljöbalken</i>, utom den tillsyn som Kemikalieinspektionen utövar över primärleverantörers utsläppande på marknaden enligt 21 § första stycket, och 6. utrustning i motorfordon, flyg och tåg som innehåller kontrollerade ämnen enligt förordning (EU) nr 517/2014 eller förordning (EG) nr 1005/2009.
---	---

Kommentar:

Hänvisningen i punkten 6 ändras till den nya f-gas förordningen.

11. Förslag till ny förordning om ozonnedbrytande ämnen

Nedan följer en sammanställning över den nya föreslagna förordningen avseende ozonnedbrytande ämnen.

Förutom de bestämmelser som ovan anges föreslås flyttas hit till en egen förordning, redovisas övriga bestämmelser som skulle vara behövliga i föreslagen förordning.

	1 § Denna förordning är meddelad 1. med stöd av 14 kap. 8 § miljöbalken i fråga om 6, 8, 9, och 11 § § 2. med stöd av 15 kap. 6 § miljöbalken i fråga om 10 §, och 4. i övrigt med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.
--	---

	Definitioner 2 § I denna förordning avses med EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet
--	---

	3 § I denna förordning avses med <u>köldmedium</u>: ett medium som är avsett att användas i ett köldmediesystem och som vid en viss temperatur och ett visst tryck tar upp värmeenergi och vid en högre temperatur och ett högre tryck avger värmeenergi, vanligen med ett ändrat aggregationstillstånd, <u>köldmediesystem</u>: sammankopplade köldmediehållande delar som bildar en sluten krets som ett köldmedium cirkulerar i för att uppta eller avge energi, <u>ozonnedbrytande ämne</u>: ett ämne som avses i artikel 1 i EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen, <u>CFC</u>: ett ämne som är en klorfluorkarbon enligt EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen, <u>övrig CFC</u>: ett ämne som är en annan fullständigt halogenerad klorfluorkarbon, <u>HBFC</u>: de ämnen som i EU-förordningen om ozonnedbrytande
--	--

	ämnen betecknas bromfluorkolväten, <u>HCFC</u>; de ämnen som i EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen betecknas klorfluorkolväten, <u>anläggning</u>: summan av de kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustningar som används i en och samma verksamhet av en och samma operatör, <u>enhetsaggregat</u>: en fabrikstillverkad kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning med ett komplett köldmediesystem som installeras eller har installerats utan ingrepp i köldmediesystemet och <u>ingrepp i köldmediesystem</u>: en åtgärd som innebär att någon del av köldmediesystemet öppnas, oavsett om systemet är trycksatt eller inte, eller en åtgärd på en kringutrustning som kan påverka systemets säkerhet mot köldmedieutsläpp.
--	---

	4 § I övrigt har termer och uttryck i denna förordning samma betydelse som i de EU-förordningar som anges i 2 §.
--	--

	<u>Tillämpning av förbud</u> 5 § Bestämmelser om förbud i denna förordning gäller endast om motsvarande förbud inte redan följer av EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen. Bestämmelser om undantag från förbud enligt denna förordning får inte tillämpas i strid mot EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen
--	--

	Förbud mot ozonnedbrytande ämnen
	6 § Det är förbjudet att tillverka, använda, överlåta och saluhålla ozonnedbrytande ämnen. Första stycket gäller inte utsläppande på marknaden och användning som enligt EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen är tillåten för viktiga laboratorie- och analysändamål eller för destruktion.

	7 § Det är förbjudet att leverera köldmedier som utgörs av CFC, övriga CFC eller HCFC till andra mottagare än dem som bedriver verksamhet för destruktion av sådana köldmedier.
--	---

	Undantag från förbuden
	8 § Trots förbudet i 7 § får 1. CFC och övriga CFC a) användas som arbetsmedium i en stationär kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning av typ enhetsaggregat med högst 900 gram köldmedium, om utrustningen var i bruk den 1 januari 2005 och sedan dess har fortsatt och fortsätter att vara i bruk på samma plats, eller b) överlåtas och saluhållas i den mån detta är tillåtet enligt EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen, och 2. HCFC a) till och med den 31 december 2014 användas av Försvarsmakten, Försvarets materielverk och Fortifikationsverket för påfyllning av en kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning, om utrustningen var i bruk den 1 juni 2002 och sedan dess har fortsatt och fortsätter att vara i bruk och HCFC inte kan ersättas med något annat ämne, b) till och med den 31 december 2014 användas som arbetsmedium i en kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning med mer än 3 kilogram köldmedium, om utrustningen var i bruk den 1 juni 2002 och sedan dess har fortsatt och fortsätter att vara

	i bruk, c) användas som arbetsmedium i en kyl-, luftkonditionerings- eller värmepumpsutrustning med högst 3 kilogram köldmedium, om utrustningen var i bruk den 1 juni 2002 och sedan dess har fortsatt och fortsätter att vara i bruk, eller d) överlåtas och saluhållas i den mån detta är tillåtet enligt EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen.
	9 § Trots förbudet i 7 § får haloner användas i eller vid installation av brandsläckningsanordningar som 1. är placerade i luftfartyg eller ubåtar, eller 2. är placerade i Försvarsmaktens stridsfordon eller sådana stridsledningscentraler som är belägna i fartyg eller under jord, och halonerna inte kan ersättas med något annat ämne, ny teknik eller något annat. För användning som är tillåten enligt första stycket finns det bestämmelser om särskilda avslutnings- och slutdatum i kommissionens förordning (EU) nr 744/2010 av den 18 augusti 2010 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, vad gäller användningsområden för haloner som är av avgörande betydelse.

	Återtagande av köldmedium
	10 § Den som yrkesmässigt importerar eller överlåter köldmedier är skyldig att kostnadsfritt återta levererade köldmedier som omhändertagits och tillhandahålla behållare för detta ändamål.

	Krav på certifiering för installations-, service- och underhållsarbeten
	11 § De minimikrav som anges i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 304/2008 av den 2 april 2008 om fastställande enligt

	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av minimikrav och villkor för ömsesidigt erkännande för certifiering av företag och personal med avseende på stationära brandskyddssystem och brandsläckare som innehåller vissa fluorerade växthusgaser ska även gälla personer som utför periodiska läckagekontroller av brandskyddssystem och brandsläckare med halon
--	---

	Behörig myndighet
	12 § Naturvårdsverket är den behöriga myndighet som avses i EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen.

	Tillsyn och avgifter
	13 § Bestämmelser om tillsyn finns i 26 kap. miljöbalken och i miljötillsynsförordningen (2011:13). Bestämmelser om det operativa tillsynsansvar som hör samman med denna förordning finns i 2 kap. 4, 21, 27 och 29–32 §§ miljötillsynsförordningen. Bestämmelser om avgifter finns i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken.

12. Konsekvensutredning

Syftet med denna kortare konsekvensutredning är att översiktligt analysera vilka konsekvenser Naturvårdsverkets förslag till ändringar ger upphov till.

Inledningsvis bör dock nämnas något om en av de viktigare förändringarna som införs i och med EUs nya förordning. I den nya EU-förordningen införs en stegvis nedfasning av HFC, vilket kommer att ställa stora krav på alla aktörer från industrin och producenter av HFC till tillverkare av utrustning, användare av HFC och personal som hanterar HFC.

I Sverige berörs alla operatörer som har kyl-, frys- eller luftkonditioneringsutrustning eller brandsläckningsutrustning som innehåller fluorerade växthusgaser. Dessutom berörs serviceföretag som installerar, servar och genomför periodiska läckagekontroller av utrustningar, företag som importerar köldmedier och aggregat samt tillverkare av kyl- och värmepumpsutrustningar med flera.

Kyl-, frys- och luftkonditioneringsutrustning förekommer i verksamheter av allehanda slag i samhället, exempelvis inom handeln, fastighetsbranschen, industrin, skolor, sjukvården, kommunens utrustningar, försvaret och sjöfarten och övrig transportsektor. F-gaser kan förekomma i bl.a. följande typer av utrustningar: vitvaror, isbanor, glassboxar, värmepumpar i enskilda hushåll eller stora värmepumpar i fjärrvärmenät.

Nedfasningen av HFC kommer att innebära att alla som idag använder HFC vid tillverkning eller i produkter och utrustningar inom några år kommer att behöva övergå till andra alternativ eller till en annan teknik.

Den svenska kylsektorn står inför en stor omställning. I och med HFC-nedfasningen går utveckling idag i huvudsak mot naturliga köldmedier som koldioxid, kolväten, ammoniak och blandningar av nya HFC med lägre GWP-faktor. Kompetens behövs för att hantera ersättningsköldmedierna. Många av dagens kyltekniker saknar kompetens att hantera brännbara och giftiga köldmedier. Personer utan tillräcklig kompetens utför arbeten på och installerar anläggningar med höga tryck, brandfarliga och giftiga medier. Risk för både tekniker och personer i närheten av utrustning kan således föreligga. Den svenska kylbranschorganisationen (Kyl & värmepumpföreningen) har framfört att behovet av certifiering av personal som avser att arbeta med andra köldmedier än f-gaser är mycket stort. Naturvårdsverket delar denna uppfattning. Detta arbete kommer att kräva ett omfattande samarbete mellan berörda myndigheter och branschorganisationer. Naturvårdsverket bedöms dock sakna det bemyndigande som krävs för att initiera ett sådant arbete.

Identifierade konsekvenser

Nedan synliggörs de förändringar som sker i och med förslagen i svenska författningar samt kortfattat vad de innebär för olika aktörer.

Konsekvenser av förändringar i den svenska f-gas förordningen

- *Bestämmelser om ozonnedbrytande ämnen lyfts ut från den svenska f-gasförordningen och sätts in i egen förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet*

En tydlig förordning om vilka bestämmelser som avser enbart ozonnedbrytande ämnen medför ökad effektivitet och besparar verksamhetsutövare tid att spjälka ut vad som gäller för ozonnedbrytande ämnen och vad som gäller för fluorerande växthusgaser.

Inga negativa konsekvenser förväntas uppkomma för tillsynsmyndigheterna. Det borde snarare vara positivt för tillsynsmyndigheterna att det blir en tydligare förordning.

- *Övergång från kg till koldioxidekvivalenter, CO₂-ekv.*

I den nya förordningen anges samtliga gränsvärden i CO₂-ekv för att lättare kunna följa upp utsläppsmålen som är fastställda i kommissionens färdplan. Detta innebär bl.a. att alla operatörer som hanterar utrustning med HFC måste veta vilken GWP-faktor olika gaser har för att veta vilka krav de omfattas av. Det medför också att installerad utrustning måste märkas om och det svenska rapporteringssystemet som bygger på en kg gräns måste ses över.

Övergången innebär initialt något merarbete för berörda aktörer och tillsynsmyndigheter. Tillsynsmyndigheterna behöver informera berörda aktörer om de nya kraven samt se över rapporteringssystemet för köldmedier.

- *Certifiering av företag som arbetar med mobil utrustning*

Förslaget innebär att det för de verksamheter som arbetar med mobil utrustning införs krav på certifiering av företag på motsvarande sätt som för företag som arbetar med stationära utrustningar.

För företagen skulle företagscertifiering innebära en tillkommande kostnad på 5000 kronor plus moms för en femårsperiod (alltså 1000 kr/år)¹². Enligt uppgift från INCERT (Installations Certifiering i Stockholm AB) kan cirka 3000 företag beröras och behöva certifieras. Grossister och distributörer får lättare att kontrollera att köldmedieförsäljningen sker till ett företag som har certifierad personal samt att de har rätt verktyg och utrustning för att utföra arbetet.

¹² Detta kan jämföras med den tidigare ackrediteringen som kunde kosta runt 15 000 – 20 000 kr per år. Därtill tillkom kostnader vid ansökan om ackreditering och kostnader för att upprätta en av SWEDAC godkänd kvalitetsmanual, en engångskostnad på cirka 30-40 000 kronor.

Inledningsvis innebär förslaget en ökad administrativ börda för tillsynsmyndigheterna. I förlängningen kommer det däremot underlätta en aktiv tillsyn av de företag som gör ingrepp, service och avtappning av luftkonditioneringsutrustningar med f-gaser. En certifiering (och därmed en registrering hos det ackrediterade certifieringsorganet) av företag som hanterar köldmedier i mobil utrustning skulle underlätta för tillsynsmyndigheterna att genomföra tillsyn och utfärda sanktioner för de företag som inte följer regelverket.

– *Ändring av certifieringskrav för personer som arbetar med mobil luftkonditionering i fordon*

Förslaget innebär dels att vissa typer av arbete med mobil luftkonditionering i fordonen får en del lättnader avseende de krav på personcertifiering som finns, dels att annan mobil utrustning måste uppfylla samma krav som gäller för stationär utrustning. Dessutom höjs fyllnadsmängdsgränsen som omfattas av lättnader.

Konsekvenser för personer som arbetar med mobil utrustning torde bli minimal eftersom det stora flertalet som arbetar med mobil utrustning med mindre än 3 kg arbetar just med mobil luftkonditionering i fordon.

Den enda sektor som tros beröras negativt av föreslagen ändring är de personer och företag som hanterar mobila kyl- och frysanläggningar som inte är luftkonditionering i fordon. Dessa får då ökade krav på certifieringskompetens. Enligt uppgift från INCERT borde det dock inte handla om något stort antal och det troligaste är att de redan i dag hanteras av personer som innehar certifikat i enlighet med de högre kraven.

Att gränsen, för den totala fyllnadsmängden som ska omfattas av de lägre certifieringskraven, höjs innebär något förändrade, men mer anpassade, kompetenskrav för personer som arbetar med större system för luftkonditionering i fordon och torde endast innebära en förenkling för berörda aktörer.

Tillsynsmyndigheterna förväntas få något lättare att kunna kontrollera att den person som utför arbetet är korrekt certifierad.

Konsekvenser av förändringar i förordningen (2012:259) om miljöstraffavgifter

Föreslagna miljöstraffavgifter bedöms som miljömässigt motiverade och angelägna för att tillsynsmyndigheten ska kunna bedriva en ändamålsenlig tillsyn. Föreslagna nivåer bedöms som rimliga utifrån överträdelseernas allvar.

Resursåtgången hos tillsynsmyndigheterna bedöms inte komma att öka till följd av de förslag som lämnas.

Konsekvenser av förändringar i förordningen (1998:901) om verksamhetsutövarens egenkontroll

Inga konsekvenser förväntas av förslaget eftersom det endast är hänvisningsändring som görs.

Konsekvenser av förändringar i förordningen (2011:13) om miljötillsyn

Inga konsekvenser förväntas av förslaget eftersom det endast är hänvisningsändring som görs.

Konsekvenser av förslag till ny förordning om ozonnedbrytande ämnen

Inga konsekvenser förväntas av förslaget eftersom det endast är en förflyttning av redan gällande bestämmelser som sker.

Övriga konsekvenser

Naturvårdsverket bedömer att förslaget inte leder till några negativa konsekvenser för eller påverkar jämställdhet, brottslighet, den offentliga servicen i olika delar i landet, de integrationspolitiska målen eller medför konsekvenser för den personliga integriteten.

Samlad bedömning

Sammanfattningsvis visar konsekvensanalysen att det initialt uppstår vissa konsekvenser för olika aktörer till följd av förslagen. Förslagen handlar dock främst om att förtydliga, justera och komplettera redan gällande förordningar och förväntas bidra till en effektivare och tydligare reglering.

Tidpunkt för ikraftträdande

Ingen särskild hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdandet förutom avseende införandet av företagscertifiering för verksamheter som arbetar med mobil utrustning där ikraftträdandedatumet förslagsvis bör sättas till 1 januari 2016.

Informationsinsatser kommer att behövas i relativt stor omfattning. Det bedöms som nödvändigt med vägledning från Naturvårdsverket riktad främst till tillsynsmyndigheter, branschorganisationer och verksamhetsutövare för att tillämpningen av de nya reglerna ska bli effektiv och likvärdig.

BILAGA 1 – Förteckning över EU:s förordning 517/2014 om fluorerade växthusgaser

Kapitel	Artikel	Innehåll
I	Allmänna bestämmelser	
	1	Syfte
	2	Definitioner
II	Begränsning	
	3	Förebyggande av utsläpp av f-gaser
	4	Kontroll av läckor
	5	Läckagevarningssystem
	6	Registrering
	7	Utsläpp av f-gaser i förhållande till produktion
	8	Återvinning
	9	Producentansvar
	10	Utbildning och certifiering
III	Utsläppande på marknaden och kontroll av användning	
	11	Begränsning av utsläppande på marknaden
	12	Märknings-, produkt- och utrustningsinformation
	13	Kontroll av användning
	14	Redan påfylld utrustning med HFC
IV	Minskning av mängden HFC som släpps ut på marknaden	
	15	Minskning av mängden HFC som släpps ut på marknaden
	16	Tilldelning av kvoter för utsläppande av HFC på marknaden
	17	Register
	18	Överföring av kvoter och tillstånd för utsläppande på marknaden av HFC i importerad utrustning
V	Rapportering	
	19	Rapportering av produktion, import, export, användning av råmaterial och destruktion av ämnen som förtecknas i bilaga I eller II
	20	Insamling av uppgifter om utsläpp
VI	Slutbestämmelser	
	21	Översyn
	22	Utövande av delegering
	23	Samrådsforum
	24	Kommittéförfarande
	25	Sanktioner
	26	Upphävning
	27	Ikraftträdande och tillämpningsdatum
BILAGA I	De f-gaser som avses i art.2.1	
BILAGA II	Andra f-gaser som ska rapporteras i enlighet med art. 19	
BILAGA III	De förbud mot utsläppande på marknaden som avses i art.11.1	
BILAGA IV	Metod för att beräkna GWP-faktor för en blandning	
BILAGA V	Beräkning av hösta tillåtna mängd referensvärden och kvoter för utsläppande av HFC på marknaden	
BILAGA VI	Den fördelningsmekanism som avses i art.16	
BILAGA VII	Uppgifter som ska rapporteras i enlighet med art.19	
BILAGA VIII	Jämförelsetabell	

BILAGA 2- Kompetenskrav kategori V

FÄRDIGHETER OCH KUNSKAPER		Kategori
		V
1	Grundläggande termodynamik	
1.01	Känna till grundläggande ISO standardenheter för temperatur, tryck, massa, densitet, energi. Inklusive omvandling	T
1.02	Grundläggande teorin bakom kylanläggningar. Processen såsom kondensering, förångning, hög- lågtryckssida, underkylning, överhettning, termodynamisk fas omvandling av köldmedier.	T
1.03	Använda relevanta tabeller och diagram tabeller för ett köldmediums mättningsstryck. Diagram för processen	T
1.04	Beskriva funktionerna för huvudkomponenterna i anläggningen (kompressor, förångare, kondensor, expansionsventil) och den termodynamiska omvandlingen av köldmediet.	T
2	Köldmediers miljöpåverkan och tillhörande miljöföreskrifter	
2.01	Ha grundläggande kunskaper om klimatförändringen och Kyotoprotokollet	T
2.02	Ha grundläggande kunskaper om global uppvärmningspotential (GWP), användningen av fluorerade växthusgaser och andra ämnen som köldmedier, konsekvenserna för klimatet av utsläpp av fluorerade växthusgaser (storleksordning av deras GWP) och relevanta bestämmelser i förordning (EG) nr 842/2006 samt relevanta tillämpningsföreskrifter för denna förordning, den svenska köldmedieförordningen samt MAC-Direktiv	T
3	Kontroller före idriftsättning, efter en lång period utan användning, efter underhåll eller reparation, eller under drift	
3.02	Genomföra ett trycktest för att kontrollera anläggningens täthet	P
3.03	Använda en vakuumpump	P
3.04	Tömma systemet för att avlägsna luft och fukt enligt gängse bruk och krav	P
3.05	Fylla i rapporter om olika kontroller som genomförts	T
4	Läckagekontroller	
4.01	Känna till potentiella läckagepunkter i mobil AC-utrustning	T
4.05	Använda bärbara mätanordningar, exempelvis manometerset och termometrar och tolka de parametrar som mäts.	P
4.08	Använda en direkt metod, t ex elektronisk anordning, för att upptäcka läckage	P
5	Miljövänlig hantering av anläggningen och köldmediet under installation, underhåll, service eller återvinning	
5.01	Ansluta och koppla bort manometerställ med slangar med minsta möjliga utsläpp (manometrar, rör, slangar o dy)	P
5.03	Använda en återvinningsanordning för att återvinna köldmediet, och montera och demontera återvinningsanordningen med minsta möjliga utsläpp (tömningsaggregat, returcylindrar o dy)	P
5.04	Tappa ut olja ur system innehållande f-gaser	P
5.05	Kunna fylla ett aggregat på rätt sätt utan köldmedieförlust. Kunna fastställa köldmediets status (gas eller vätska)	P
5.06	Använda vågar för att väga köldmediet	P
5.08	Känna till krav och förfaranden för hantering, lagring och transporter av förorenade och nya köldmedier och oljor	T
6	Komponent: installation, idriftsättning och underhåll av kompressorer	
6.01	Förklara de grundläggande funktionerna hos en kompressor (inklusive kapacitetskontroll och smörjning) och de sammanhängande riskerna för läckage eller utsläpp av köldmedium.	T
6.02	Installera en kompressor korrekt, inklusive kontroll- och säkerhetsutrustning, så att inget läckage eller större utsläpp inträffar när anläggningen tas i drift	P
6.06	Starta och stänga av en kompressor och kontrollera att den fungerar ordentligt, bland annat genom att utföra mätningar under driften	P
7	Komponent: installation, idriftsättning och underhåll av luftkylda och vattenkylda kondensorer	
7.01	Förklara grundläggande hur en kondensor fungerar och de sammanhängande riskerna för läckage	T
7.03	Installera en kondensor korrekt, inklusive kontroll- och säkerhetsutrustning, så att inget läckage eller större utsläpp inträffar när anläggningen tas i drift	P
7.05	Kontrollera in- och utloppsledningar (rören innehållande köldmedium, gas och vätska)	P
7.08	Kontrollera kondensorns yta	P
7.09	Kunna förstå och dokumentera eventuella problem som orsaka läckage eller utsläpp av köldmedium	T
8	Komponent: installation, idriftsättning och underhåll av luftkylda och vattenkylda förångare	
8.01	Förklara grundläggande hur en förångare fungerar och de sammanhängande riskerna för läckage	T
8.03	Installera en förångare korrekt, inklusive kontroll- och säkerhetsutrustning, så att inget läckage eller större utsläpp inträffar när anläggningen tas i drift	P
8.05	Kontrollera att in- och utloppsledningars läge är korrekt (rören innehållande köldmedium, gas och vätska)	P
8.09	Kontrollera förångarens yta	P
8.10	Kunna förstå och dokumentera eventuella problem som kan skada anläggningen och orsaka läckage eller utsläpp av köldmedium	T
9	Komponent: installation, idriftsättning och service av termostatiska expansionsventiler (TEV) och andra komponenter	
9.01	Förklara grundläggande hur olika typer av expansionsregulatorer fungerar (termostatiska expansionsventiler, ventilblock o dyl) och de sammanhängande riskerna för läckage	T
9.02	Installera ventiler i korrekt läge	P
9.08	Kontrollera skicket hos ett torkfilter	P
10	Rörledningar: ett läckagefritt rörsystem i en kylanläggning	
10.02	Göra/kontrollera rör och hållare för komponenter	P

P = Praktiskt prov

T = Teoretiskt prov